Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 208. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК., ЧЕТВЕР, 13-го ВЕРЕСНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 13, 1979 No. 208. VOL. LXXXVI.

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ ЗСА І КАНАДИ

Детройт (О. Ш.). — Українська молодь зорганізована в лавах ОДУМ-у разом з українським громадянством ЗСА й Канади відзначила в днях від 31-го серпня до 3-го вересня ц. р. велику подію в історії нашого народу — століття народження найвизначнішого державного провідника нової доби Симона Васильовича Петлюри.

Вечірка

Вечором у п'ятницю 31-го серпня почала з'їздитися молодь з усіх кінців ЗСА й Канади. Виклики захоплення, радість, сміх і жарти лунали на площі і в залі парафій української православної церкви св. Покрови. Для цього вечора була створена одумівська оркестра з українців з Канади (В. Ліщина й П. Байрачний) і українців з Америки (А. Шевченко й М. Фурсик). Одні забавлялися — танцювали, інші оповідали свої пригоди, а ще інші лише насолоджувалися тим, що скінчилася довга подорож і вони вже є на місці призначення — готові святкувати Зустріч.

З'їзд ТОП-у

У суботу в ранніх годинах відбувся Загальний З'їзд Товариства Одумівських Приятелів (ТОП-у) ЗСА. Учасниками З'їзду були представники майже з усіх кінців ЗСА. Було обговорювано багато проблем, подано поради для новообраної Управи ТОП-у на чолі з Самокишиним, колишнім головою філії ТОП-у в Детройті.

Панель

Молодь відзначила цю зустріч двома подіями: панель і концерт-бенкет. В панелі взяли участь молоді одумівці, студенти вищих шкіл. Панелем проводила Віра Коновал СВП, член ЦК ОДУМ-у.

Віра Харченко в своїм виступі подала загальну характеристику постаті С. Петлюри, зілюструвавши даними з його біографії.

Ірина Єеник представила С. Петлюру, як державного мужа, який за її твердженням, „державний муж найвищої моральної вартости".

Тарас Коновал (учень 12-ої кляси середньої школи) подав докладно характеристику Військових З'їздів в часі революції і участь в них С. Петлюри. На закінчення А. Шевченко говорив про С. В. Петлюру як військового провідника, підкресливши, що С. Петлюра, як військовий провідник і як начальний вождь Уряду дбав не лише за силу, але в першу чергу за добробут своєї нації..."

Концерт

Після обідньої пори, в суботу, заля катедри св. Покрови виповнилася молоддю й старшими. Керівник концерту Валя Петруша привітала присутніх від місцевої філії ОДУМ-у й ТОП-у підкресливши, що мистецтво в кожному народі є однією з найважливіших частин її життя ,,... нація яка розвиває своє мистецтво, свою традицію буде жити й процвітати..."

Концерт був дуже різноманітний. Тут лунали струни нашої рідної бандури. Одумівський Ансамбль „Кобзар" із Сент Кетринс, Канада, під керівництвом Оксани Метулинської добре виконав декілька народних пісень та сьогодні популярних, як „Полтавський рушничок" та „На світанку". Квінтет-ансамбль бандуристів під керівництвом Петра І. Китастого, чудово виконав кілька музично-вокальних точок, між ними „Вже більше літ двісті..." соло Сердюк, „Жито мати" жартівлива.

(Закінчення на стор. 6)

Хор „Бурлака" з Торонто виступить з концертами в ЗСА

Під час відвідин у „Свободі" сидять (зліва): п. Іван Шостак, ред. Любов Коленська і п. Василь Чуприндa.

Джерзі Сіти, Н. Дж. (Л. К.). — У вівторок, 11-го вересня ц. р., тут до приміщень Головної Канцелярії УНСоюзу та В-ва „Свободи" загостили панове — Іван Шостак, секретар відомого хору „Бурлака" при Станиці Братства кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА в Торонто та Василь Чуприндa, адміністратор цього ж хору.

У розмові з редакторами члени Управи цього хору розповіли, що історія хору „Бурлака" починається ще з 1945 року, коли Українська Дивізія УНА опинилася за колючими дротами, на полях біля Белярії в Італії. Тоді зібралася група ентузіястів вокального мистецтва і на чолі з диригентом, хорунжим Степаном Гуміловичем створили хор під назвою „Бурлака". Згодом, — продовжували розказувати члени Управи хору, — частина хористів переїхала до Канади і деякі з них поселилися в Торонто, а поміж ними і їхній перший диригент хору „Бурлака" — Степан Гумілович, який переїхав з Аргентини до Канади. І так в 1976 році, новостворений дивізійний хор „Бурлака" вперше виступив на концерті в честь Івана Франка, отримавши прихильні рецензії. Відтак прийшли інші виступи цього хору, очолювані і дальше хорунжим С. Гуміловичем з репертуаром вояцьких, народних, клясичних і релігійних пісень, а також видано популярну в Канаді платівку п.з. „Дивізія, гей рідна мати". Сьогодні на місце диригента Степана Гуміловича, з уваги на його стан здоров'я, прийшов молодий і надійний учитель музики Олег Хміль.

(Закінчення на стор. 6)

Ґодунов зустрічався з представниками совєтської влади

Ню Йорк. — Минулого тижня Александер Годунов, перший танцівник балету московського Большого театру, який 22-го серпня вибрав свободу, зустрівся з представниками совєтської влади і з'ясував їм свої причини, чому він вирішив залишитися на Заході.

Ця зустріч сталася на прохання совєтської влади. Вона відбувалася в бюрі адвоката Годунова Орвіла Шела. На цій зустрічі Годунова з совєтськими представниками присутніми також були, крім адвоката Шела, службовці Федерального уряду іміграції й натуралізації, як теж представники Державного департаменту.

У повідомленні адвоката Шела інформується, що Годунов заявив совєтським представникам: „Я вияснив совєтській владі, що рішення залишитися в З'єднаних Стейтах Америки було моїм свобідним вибором. Він був оснований на моєму бажанні розпоряджатися більш широкими артистичними спроможностями. Я добровільно погодився на зустріч з совєтською владою, бажаючи, щоб вона почула це безпосередньо від мене, а не з інших джерел".

У згаданому повідомленні не говориться про те, чи Годунов обговорював питання про свою дружину, балерину Людмилу Власову яка повернулася в Москву, згідно з її словами, „добровільно". На другий день після того, як Александер Годунов отримав право азилю в ЗСА, Власову під опікою восьми кремезних совєтських агентів завезли на летовище Кеннеді в Ню Йорку і всадили до літака совєтської лінії Аерофлот, який мав відлетіти до Москви. Американські урядові чинники затримали цей літак, треба було протримати його три дні, щоб спонукати совєтську владу випустити Власову на великий автомобіль, який під'їхав під літак, для розмови з американськими урядовими представниками, де вона в присутності совєтських урядовців і агентів заявила, що повертається в Москву „добровільно".

Конференція „невтральних" на Кубі продовжилась в наслідок внутрішніх суперечок

Гавана. — Конференція представників 95-ти країн бльоку „невтральних", чи пак „третього світу", яка повинна була закінчитися вже в минулу суботу, продовжилася наслідком гострих суперечок між делеґатами. Одні, під проводом президента Куби Фіделя Кастра хотіли перевести резолюцію по виразній совєтській лінії, другі цьому спротивилися, вимагаючи, щоби зберегти у теорії і практиці принцип, що „невтральність" не дозволяє на тісний зв'язок із одною зі суперпотуг. Кастро намагався ввесь час переводити просовєтську лінію, фаворизуючи просовєтських промовців і не допускаючи до слова, чи зіштовхуючи на другий плян промовців з дійсно невтрального табору. Проте, делеґати Юґославії з її президентом Тітом у проводі, Індії, Сінгапуру й Малайзії рішуче протиділи таким затіям Кастра. Фідель Кастро, підтримуваний частиною арабських країн і Палестинською Визвольною Організацією під проводом присутнього на тій конференції свого лідера Ясіра Арафата, намагалася доконче виключити Єгипет з бльоку невтральних за його сепаратний мир з Ізраїлем. Спершу відкинено таку суґестію як теж відкинено, щоби „натаврувати" Єгипет". Згодом прийнято „компроміс", що Єгипет не виключається з бльоку „третього світу", але натаврується його за мир з Ізраїлем. У справі Камбоджі прийнято такий „компроміс",щоби взагалі не допускати на конференцію ані колишнього ніби „легального"уряду підтримуваного Китаєм Пола Пота,ані підтримуваного В'єтнамом і совєтами Генга Самріна. Первісно пропонована Фіделем Кастром резолюція таврувала також ЗСА за „політичні репресії" стосовані супроти — Пуерто Ріка. Багато голів „невтральних" держав покинули конференцію перед її закінченням. Вона закінчилася у неділю, 9-го вересня „компромісовими" резолюціями, на яких таки виразно виділа печать совєтського диктату.

Сподіються нового законодавства щодо розводів в Еспанії

Мадрид. — Законодавці, представники феміністичного руху та Католицької Церкви приготовляються до публічних дискусій, які мають підготовити шлях до нового законодавства щодо розводів. Еспанія — це одна з малюючого числа европейських країн, де розводи законно заборонені — як в Ірляндії, Андорі та Ватикані.

Як і всі інші відважні реформи переведені від часу смерти Франсіска Франка, тобто чотири роки тому, легалізацію розводів впроваджують ступнево, щоб не дразнити багато людей і інституцій, які є проти них. Католицька Церква, напевно під інспірацією Ватикану, постановила не поборювати закону про цивільні розводи. Задержуючи доктринальну опозицію проти розводів, еспанські єпископи, здається, хочуть оминути гірку прогру, що її зазнала Католицька Церква в Італії, де закон про розводи апро-

(Закінчення на стор. 6)

З. Онишкевич матиме виставку образів у Ріджфілді, Конн.

Ріджфілд, Конн. — Зеновій Онишкевич, відомий український мистець, який вже від кількох років проживає в цьому місті, матиме виставку своїх образів у місцевому Горожанському центрі (Коммюніті Сентер) у неділю, 16-го вересня, від год. 2-ої до 5-ої по полудні. Серія олій, акварель і рисунків включатиме також останні образи З. Онишкевича з ріки Гадсон.

З. Онишкевич відомий з портретів Блаженнішого Патріярха Йосифа і покійного Папи Павла VI. Його праці виставляються на українських та американських виставках. Минулого року З. Онишкевич почав викладати курс з ділянки малярства в університеті Ферфілд, а цього року він дасть вісім лекцій малювання пейзажів у Горожанському центрі Ріджфілду. Відомі американські газети і журнали часто поміщують рисунки З. Онишкевича на різні теми.

„Правда" твердить, що на Кубі перебувають тільки совєтські „дорадники"

Президент Джіммі Картер, дорадник Президента у справах крайової безпеки Збіґнєв Бжезінський і державний секретар Сайрус Венс під час розмови у Білому Домі на тему перебування совєтських військ на Кубі.

Вашінґтон. — Щоденник „Правда", офіціоз Комуністичної партії СССР, заявив у редакційній статті, що її також поширило пресове агентство ТАСС, що на Кубі перебувають тільки совєтські „військові дорадники" та що обвинувачення ЗСА, що на цьому острові є совєтські бойові з'єднання — „цілковито безпідставні".

Редакційна стаття, що її „Правда" помістила у числі з 10-го вересня ц.р. твердить, що на Кубі перебувають совєтські „військові дорадники" на протязі останніх 17-ох років та що вони вишколюють кубинських вояків в орудуванні зброєю, що її постачає СССР.

У цей сам день державний секретар Сайрус Венс відбув наради з совєтським амбасадором Анатолієм Добриніним, під час яких обговорено питання присутности совєтських вояків на Кубі в числі поміж 2,000 до 3,000 тисячі. Речники американського уряду твердять, що поміж версією „Правди" та становищем Добриніна існують суперечності, про які, однак, вони відмовились коментувати. Існують можливості, що Москва рішилась на „двоторову політику" в цій справі, або що в Москві немає покищо належної координації дії. Речники Державного департаменту заявили, що питання присутности совєтської бойової бриґади на Кубі є предметом дипломатичних розмов поміж Венсом і Добриніним.

Президент Джіммі Картер є під сильним натиском деяких сенаторів та політичних діячів пов'язати справу совєтських військ на Кубі з ратифікацією договору щодо обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2). Про це рівнож згадує „Правда", погрожуючи, що ці особи, які ведуть „ворожу кампанію проти Совєтського Союзу і Куби" повинні бути свідомі цієї „великої відповідальности". Крім того „Правда" обвинувачує уряд ЗСА і засоби масової комунікації у намаганні „очорнити" Кубу і її президента Фіделя Кастра перед лідерами країн „третього світу", які минулого тижня відбували спільні наради в Гавані.

Уряд ЗСА покищо цілковито зіґнорував статтю у „Правді", відмовляючись від будь-яких коментарів та уникаючи гострішої конфронтації з Кремлем згідно зі заявами президента Картера. Уряд ЗСА вимагатиме усунення совєтських військ з Куби, однак покищо не бажає ставити Москві ультиматумів.

Заворушення в Ель Сальвадорі продовжуються

Сан Сальвадор. — У наслідок заворушень в Ель Сальвадорі під кінець минулого тижня згинуло 11 осіб і уряд цієї країни зарядив надзвичайне поготівля з уваги на заплянованi святкування Дня незалежности в суботу, 15-го вересня.

Головною причиною заворушень є намагання скрайньо-лівих елементів повалити уряд президента Карльоса Гумберто Ромеро. Речники т. зв. Народного об'єднаного фронту заявили західним кореспондентам, що ліві екстремісти об'єднані в цьому фронті плянують „сконфронтувати і розгромити" військо Ель Сальвадору в місті Сайопаго, яке віддалене на 15 миль на північ від столичного міста Сан Сальвадор. Опісля вони плянують повести з того міста „лобову атаку" на столицю з метою повалити уряд Ромеро.

Як відомо, минулого тижня ліві терористи вбили 56-річного брата Ромеро, Гозе Гавієра Ромеро, заявляючи, що це є початком посиленої дії проти самого президента країни. Західні аналітики звертають увагу на вимовний факт, що серед летючок і пропаґандивної літератури лівих терористів є матеріяли групи сандіністів, які раніше повалили уряд Анастасія Сомози в Нікараґуї та перебрали владу в тій країні у свої руки.

Тіта вітали ентузіястично після повороту з Куби

Загреб, Юґославія. — Тисячні маси народу ентузіястично вітали президента Тіта на летовищі в Беоґраді у понеділок,10-го вересня після його повороту з Куби, де він взяв участь у нарадах представників т. зв. неприділених країн.

У 10-хвилинній промові, що її передавало юґославське телебачення, Тіто ще раз підкреслив, що на конференції в Гавані були спроби зближення країн т. зв. „третього світу" до Совєтського Союзу, але ці спроби не мали успіху. „В Гавані доказано ясно, що неприділений рух залишився неприділеним", — заявив Тіто, який одверто виступив на конференції проти будь-якого оприділення чи наближення до Москви, що старався накинути рухові президент комуністичної Куби Фідель Кастро.

Привітання Тіта, його виступи на телебаченні, коментарі в юґославській пресі та заяви членів уряду цієї країни, вказують на важливість концепції унезалежнення Юґославії від СССР. У правильності такої настанови Тіто старається переконати інших лідерів країн „третього світу", які у деяких випадках тяготіють до Москви.

ВІДБУВСЯ ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН У ЗСА

Гантер, Н. Й. (Любов Дражевська — з пересилань „Радіо-Свобода"). — Коло п'ятидесяти людей взяло участь у літньому семінарі Української Вільної Академії Наук у ЗСА, що відбувся в кінці серпня у курортному містечку Гантері, яке лежить у мальовничій гірській місцевості на віддалі коло 220 кілометрів на північ від Ню Йорку.

Літні семінари Української Вільної Академії Наук організовує філядельфійський відділ Академії і вони відбуваються уже шостий рік підряд. Мета їх — дати учасникам можливість поглибити свої знання з українознавчої проблематики та обмінятися думками у дружній атмосфері, серед прекрасної природи.

Заняття останнього семінара, що тривав п'ять днів, відбувалися в пансіоні „Карпатія", власниками якого є українці. Цикл доповідей на тему „Політична і економічна історія Української ССР у роках 1945-79" прочитав доктор Борис Левицький, який постійно живе в Західній Німеччині, і є автором багатьох статтей і монографій про Совєтський Союз.

Професор Франк Сисин, науковий співробітник Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету та професор історії в Гарвардському університеті прочитав ряд лекцій на тему: „Хмельниччина — зразок революції". Професор Сисин добре володіє українською мовою, хоча його батьки народилися в Америці.

Лекції обох викладачів відбувалися кожного дня зранку. Увечері, десь після год. 7:30 бували дискусії. Вдень учасники семінара мали час на відпочинок: купання у гірській річці, прогулянки, гру в теніс та волейбол тощо. Відбувся також ряд цікавих додаткових програм.

Серед учасників семінара більшість складали професори та наукові співробітники американських і канадських університетів. Молоді українські учені з'їхалися із стейтів Америки — Ню Йорку, Ню Джерзі, Пенсильвенія, Мічіґен, і з канадських провінцій Онтаріо та Квебек. У семінарі брало участь кілька студентів американських університетів. Було також кілька людей похилого віку наприклад, Людмила Деминденко-Драгоманова, онука славетнього українського ученого і політичного діяча Михайла Драгоманова. Вона живе у Рочестері, Н. Й., недавно вийшла на пенсію, але продовжує працювати в ділянці українознавства. Активну участь у семінарі брала Надія Світлична, колишній совєтський політв'язень, що приїхала до Америки минулого року. Деякі лекції та програми семінара відвідував мистець Рем Багаутдінов, який кілька років рому утік з України.

Треба відзначити, що серед організаторів семінара і учасників його чи не більшість становлять фахівці точних наук, яких цікавить українознавча тематика. На приклад, ініціятором семінара шість років тому і одним з його організаторів є Тит Геврик голова відділу архітектурного плянування Пенсильванського університету. Серед організаторів є Олег Третяк, професор електротехніки в Дрексельському університеті у Філядельфії, Олекса Біланюк, професор фізики в Свартмор коледжі, Євген Лащик, професор філософії у Лассаль коледжі, Рената Голод-Третяк, професор мистецтвознавства у Пенсильвенському університеті.

Велике зацікавлення учасників семінара викликали лекції Бориса Левицького про політичну і економічну історію України в період після останньої війни і досьогодні. Надія Світлична сказала, що вона була свідком тієї історії, а тепер їй цікаво послухати загальний огляд та підсумки.

Зокрема цікавою була лекція Бориса Левицького про добу після Двадцять Четвертого З'їзду КПСС (1971 рік),що був дуже важливим щодо національної політики. На цьому з'їзді оголошено, що створився „єдиний радянський народ" і тут інтеґрацію треба приспішувати. Оголошено, що російський народ — це ведучий народ. Холуї з національних республік вихваляли російський народ.

Незабаром звільнили Петра Шелеста, керівника пар-

(Закінчення на стор. 6)

Корчной звертається до Брежнєва

Гларус, Швайцарія. — Колишній совєтський шаховий чемпіон, гросмейстер Віктор Корчной, офіційно звернувся через свого адвоката до першого секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва з проханням „гуманно розглянути" заходи його дружини й сина про дозвіл їм виїхати на Захід.

Адвокат Корчного заявив, що вирішив звернутися безпосередньо до першого секретаря ЦК КПСС і голови Совєтського Союзу, тому, що всі заходи Корчного жінки Белли і сина Ігоря про видання їм виїздної візи, щоб з'єднатися з чоловіком і батьком, совєтська влада „або відхиляла, або залишала без відповіді".

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

У ТОРОНТО ВІДБУДЕТЬСЯ „ДЕНЬ УКРАЇНСЬКИХ СЕНЬЙОРІВ"

Торонто. — Міжклюбовий Комітет Українських Сеньйорів у цьому ж місті інформує, що під патронатом і при співучасти українських церков та їхніх Владик — Ісидора та Миколая, КУК і Суспільна Служба Українців Канади — Торонто, тут, у неділю, 21-го жовтня ц. р., о год. 3-ій по полудні, в залі катедри св. Володимира, при Бетирст 404, відбудеться „День Українських Сеньйорів".

У програмі передбачено: спільний обід; відзначення грамотами найстарших і заслужених громадян і розвагова та мистецька частина з танцями.

Квитки — 10 долярів від особи, можна набувати в Управах Клюбів Українських Сеньйорів або в Канцелярії Суспільної Служби, 2445 Блюр вулиці Захід не пізніше як до 1-го жовтня.

ДЕНЬ ІВАНА СВІТЛИЧНОГО В БАЛТІМОРІ

Балтімор, Мд. (СУА). — В неділю, 16-го вересня ц. р., о годині 2-ій по полудні, тут у Домі Української Молоді при 2301 Істерн евеню відбудеться День Івана Світличного з нагоди його 50-річчя. В програмі Дня — виступ сестри Ювіліята Надії Світличної, інформація про його перебування у концтаборах та мистецька частина.

Після закінчення програми — знайомство з Надією Світличною та гутірка з перекускою. День Івана Світличного в Балтіморі влаштовують спільно 59-ий і 115-ий Відділи СУА та Об'єднання Жінок ОЧСУ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сила і слабість СССР

Знатоки військової справи у західніх країнах та працівники Центральної Розвідчої Служби в Америці стверджують, що не дивлячись на новий договір у справі обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), совєтська військова сила в половині 1980 -их років досягне вершка своєї потуги. Але водночас, на думку цих спеціялістів, — економічний стан у цій країні та політичні проблеми дійдуть до критичної фази. Деякі аналітики, в продовженні до попередньої думки, вважають, що комуністична система не в стані подолати цих проблем і їхнє зростання може допровадити до дисінтеграції. Ще інші сугерують, що з одного боку зріст військової сили може бути цим чинником, який викличе бажання у совєтських лідерів спричинити конфлікт, а з другого, що викликавши війну, совєти тим старатимуться відвернути увагу свого населення від внутрішніх проблем СССР. Речники західньої розвідчої служби вказують на гострий контраст поміж видаванням великих сум у СССР на зброєння, а поміж занедбанням економічної ділянки та суспільних проблем.

Міністри закордонних справ країн НАТО розглядали такі пункти стратегічної військової сили: совєтська військова продукція набагато перевищує продукцію НАТО, бо в СССР річно виробляють 3,500 танків у відношенні до 1,500; совєтська продукція військових літаків виносить 3,400 до 2,000. Москва провадить також перед в продукції міжконтинентальних ракет, атомових ракет, підводних човнів та „суперсонічних" літаків. Натомість ЗСА мають більше число далекобіжних ракет. Совєтський Союз також на місце тактичної атомової зброї, під назвою „Скейлборд" і „Скад" впроваджує нові ракети для вжитку в Европі, передвісником яких є „СС-20". На протязі десятиріччя, совєтський уряд призначує 11-13 відсотків загального національного прибутку на військове зброєння; 70 відсотків з чого йде на досліди, розвиток і аналізу воєнної індустрії.

Однак, якщо йдеться про економічну ділянку, то в СССР видно виразне послаблення. У 1950 році річний приріст в економічній ділянці був 6 відсотків, 10 років пізніше впав до 5 відсотків, а в половині 1970 років був нижчий, бож мав 3.5 відсотка. На 1980 рік Центральна Розвідча Служба предвиджує спад в економічній ділянці в СССР на 2,5 відсотка. Експерти також вказують на те, що видатки совєтського уряду на військове зброєння, протягом 12-ох років, з 4-ох зросло на 5 відсотків, а деякі аналітики, твердять його зріст із 6-ох на 7 відсотків. Сповільнення індустріяльного розвитку впливає і на зменшення видобування нафтової ропи, яка знаходиться на східньому Сибірі, тому й припускають, що у 1980 і 1985 роках наступить спад її продукції. А якщо совєти і купуватимуть її за кордоном — зменшать її закупівлю до 30 відсотків — в пропорції до прибутків з їхнього експорту.

Західні спеціялісти також твердять, що й зменшується наплив робочої сили у Совєтському Союзі, який на протязі 1970-1975 років усього збільшився тільки на два відсотки Знатоки також обраховують, що від сьогодні до 1985 року приплив робочої сили може збільшитися тільки на пів відсотка. Причини тут різні. В першу чергу слабий приріст населення, який приписують військовим і цивільним втратам у населенні під час Другої світової війни, велика смертність населення під час Сталінської чистки, а також контроля народин, а з тим і аборти. Другою причиною є постійна господарська криза, яка знеохочує працювати на ріллі чи у фабриках.

У Совєтському Союзі існує ще одна велика проблема — національна, тому, — як твердять знавці, — що СССР складається з конгльомерату різних національностей з республік, а тим самим і народів, що може мати серйозний вплив на політичну стабільність цієї країни, а теж на економічну ділянку. Сьогодні в СССР більше як половина населення — це росіяни, але з уваги на те, що приріст російського населення з кожним роком чимраз слабший, а натомість зростає приріст населення поміж мусулманськими народами, то, — як обраховують експерти, — у 1980-1985 роках приріст російського населення збільшиться тільки до двох мільйонів, а мусулманського до 8 мільйонів.

На підставі промовистих статистичних даних західніх знатоків, можна прийти до заключення, що навряд чи існування, хай і великої, мілітарної потуги Совєтського Союзу може зрекомпенсувати його суспільно-економічні слабості, які є поважною загрозою в постійному підточуванню підвалин його державного апарату.

Л.Рихтицький

АНАЛІЗА СПРАВИ ҐОДУНОВА

У середу, 22-го серпня ц. р. російський балетмайстер Алексaндер Ґодунов делікатно ухилився від тривкої опіки свого КҐБ-агента у складі балету Большого Театру з Москви, який виступав у Ню Йорку, і при допомозі своїх американських приятелів попрохав азилю в американських властей. На відміну від горезвісної справи литовського моряка Сімаса Кудірки, який просив азилю в 1970 році, діставшись на горище американського корабля прибережної охорони, цим разом американська влада, а саме Державний департамент, поступила згідно із прийнятою процедурою культурних держав: Ґодунов отримав право азилю із цією хвилиною американська влада стала в його обороні проти всіх російських зазіхань.

Але справа не закінчилася на цьому танцюристові, який заявив, що прохає азилю тому, що в СССР він не має змоги розвивати свого мистецького таланту і тому шукає волі для себе і для своїх здібностей у вільному світі. Справа в тому, що 29-річний Ґодунов був жонатий із 36-річною Людмилою Власовою і вона знаходилася також в складі балету, хоч на значно нижчому мистецькому рівні. Ґодунов ще не сказав до сьогодні, чому Людмила не втекла разом з ним того самого дня, але взявши під увагу, що він висмикнувся з-під опіки КҐБ, можна усвідомити, що всяке плянування та спроба втечі двох осіб одночасно могло впасти в око чуйних аґентів КҐБ і все могло закінчитися фіяском для обидвох танцюристів. Крім того, Ґодунов сподівався, що здобувши право азилю йому вдасться вирвати також і Людмилу. Такої самої думки були мабуть і представники Державного департаменту, які, переслухавши докладно Ґодунова, виявили бажання переслухати також і його дружину.

На вістку про це з Вашінгтону, в Ню Йорку вісім — повторяємо — вісім мускулястих аґентів ескортували нещасну Людмилу до совєтського літака на летовищі Кеннеді, щоб — видно — переконати не тільки американську владу, але і весь капіталістичний світ, що вона цілком добровільно вирішила не втікати, але вернутися, як чемне совєтське ягнятко,до Совєтського Союзу, на родину. Очевидно, якщо у неї були якісь „дрібні" сумніви в цьому напрямку, вісім аґентів безперечно допомогли їй зробити правильне рішення...!

Не могло постати в американських урядовців логічне питання: якщо Людмила не хоче тікати, чому тоді її так пильнують? Адже вона могла дальше свобідно виступати і своєю поведінкою найкраще переконати весь буржуазний світ, яка вона велика патріотка і як це добре проживати й танцювати в Совєтському Союзі — і тим самим могла найкраще заперечити слова свого чоловіка про те, що він переконаний в її бажанні залишитися на Заході.

З американського боку переговори вів амбасадор Доналд МекГенрі, а із совєтського боку — амбасадор Євгеній Макеєв. Коли американці зажадали інтерв'ю із Людмилою, то спершу було їм відмовлено. Тоді Державний департамент затримав совєтський літак і біля нього поставлено поліційне авто, а керівництво летовища дістало наказ не випустити літака в дорогу. Частина пасажирів залишила літак і полетіла до Москви американським літаком, а частина — 60 осіб включно із залогою — залишилась у серпневу спеку в літаку. Правда, американці доставили два прохолоджувачі повітря і реґулярно приходив багатий харч, але все таки протягом наступних 72-ві години і 39 хвилин до від'їзду літака пасажири пересиділи в невигоді, у вузьких кріслах, без можливости скупатися чи змінити одяг, чи хоч би нормально виспатися й відпочити. Очевидно, що настрій серед тих пасажирів був поганий і підтримувала його тільки численна делеґація аґентів КҐБ, які перебрали духовий і фізичний провід над цілою екіпою. Серед цих пасажирів сиділа теж Людмила. Вона теж не мала де спати і де відпочати та не могла скупатися й змінити одяг. Але вона не нарікала! Вона не нарікала не тількe перед КҐБ-істами, навчена досвідом совєтського життя, але вона не нарікала, навіть перед американцями, коли нарешті в асисті совєтських достойників дозволили їй зустрітися з урядовцями Державного департаменту. Чи не логічно було б, щоб вона вчинила авантюру, як це уміє зробити жіноча, а ще до того артистична фурія, коли „ненависні" американці силою стримували літак, яким вона так „рішуче і скоро" хотіла вертатися до Москви...?

Ні, наша Людмила поводилася дуже культурно й чемно і тільки монотонно заявила, що „хоче" вертатися додому, навіть не хоче кінчати розпочатої мистецької турне по Америці...!

Американці бажали говорити з нею без присутности совєтських аґентів. На це москалі не згодилися і не згодилися навіть на те, щоб вона хоч на короткий час залишила

(Закінчення на стор. 5)

Оксана Бризгун-Соколик

МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ

(2)

Одночасно диригував львівським „Бояном" та компонував для нього.

Писав та видавав нові твори, як і музику до дитячої п'єси „Сон Івасика". Помимо багатої та різноманітної праці, він чувся у Львові обмеженим, його тягнуло здобути дальшу освіту. Мав багато запрошень і вибрав Америку.

В 1923 р. приїхав до Вунсакет, Роуд Айленд, де дістав працю в українській громаді, що вже мала тоді хор, духову оркестру, музичне товариство, тощо. Буквально з перших своїх заробітків посилає матеріяльну допомогу до Львова — Музичному Інститутові ім. Лисенка, та Просвіті — на вишколення хорових диригентів. Після року праці переїздить до Ню Йорку, де відразу у вересні 1924 року зі сріпалем і композитором Романом Придаткевичем відкривають Українську Музичну Консерваторію. Метою її було крім навчання, популяризувати українську музику, особливо інструментальну, до того часу майже незнану в Америці. В Консерваторії вчили ще О. Назаревич. Г. Павловський — співак та М. Стембер — піяніст. Гайворонський вивчає англійську мову і записується на музичний відділ Колюмбійського університету. Був знаменитим студентом, і йому признано нагороду у формі однорічної стипендії „Mosenthal fellowship". Це важливо ще й тому, що нагорода була признана негромадянинові ЗСА, а для всіх факультетів на Колюмбійському університеті було лише 78 нагород.!

Під кінець 20-их років М. Гайворонський мріє про об'єднання наших хорів і спільні щорічні виступи, що йому вдається врешті в 1930 році. Відбувається великий концерт — „Свято Української Музики", на якім був присутній славний диригент Олександер Кошиць і був захоплений імпрезою.

Вслід за тим була створена організація „З'єднання Українських Хорів", до якої ввійшло 50 хорів від Ню Йорку до Чікаґо. Нюйорська централя була в контакті з хорами Америки й Канади, висилала диригентам вказівки та нотний матеріял.

Праця Гайворонського була успішна, його любили й шанували, не раз з вдячности та пошани давали концерти, до програми яких входили його власні твори, про що писала „Свобода" та преса в Галичині. Тоді йому написав Роман Купчинський, давній друг ще з УСС-ів: „...Приємно нам, що ти дістав нагороди від чужих, а ще приємніше, що діждався признання від своїх. Бо це, брате, багато тяжче...".

В 1934 році Гайворонський написав музичну комедію „Залізна Острога", присвячену стрілецьким співцям Купчинському та Лепкому. Прем'єра в Заліщиках того ж року відбулася з великим успіхом.

Тяжка недуга заганяє його на довший час до шпиталю, де він знайомиться з лікаркою д-р Неонілею Пелехович. В 1934 р. вони одружуються. Дружина йому багато помагала в його музичних та громадських задумах.

В Ню Йорку засновується „Товариство приятелів української музики", основником якого був Роман Придаткевич. До нього належав і Михайло Гайворонський, членами були також Олександер Кошиць, Печеніга-Углицький, Олександер Архипенко, д-р Мишуга, Д. Галичин та багато інших, з поважною кількістю американських музиків. Товариство на своїх концертах виконувало твори українських композиторів від Лятошинського до Лисенка і Придаткевича та Гайворонського включно. Про це знову заговорила і американська преса і преса в Галичині. Від Василя Пачовського Гайворонський дістав з того приводу наступного листа: „...Я назвав би Вас амбасадорами українського мистецтва в американському світі, бо кожна нація бездержавна мистецтвом перше пробиває собі шлях до державности через своїх мистців...".

І так невтомна праця в музиці, дуже широка кореспонденція з мистцями в Галичині та Україні — доки можна було — та турботи за потребуючих, як, наприклад, висилка пакунків для біженців в таборах після Другої світової війни, інтенсивна громадська праця, писання статтей до „Свободи", переважно про музику та композиторів, заповняли цілковито життя Гайворонського, яке й згасло передчасно. Одначе, коли б не лікарська опіка його дружини, хто знає, чи багато скорше не відійшов би він від нас...

Його музична спадщина велика: це стрілецькі пісні, хорові обробки народніх пісень, хорові твори, сольові пісні, церковна музика, сценічна музика, твори для дітей і молоді, композиції для скрипки, камерної музики, симфонічної і струнної оркестри.

Про Гайворонського написано багато споминів його сучасників. Д-р Василь Витвицький написав знамениту книжку „Михайло Гайворонський — життя і творчість". Книжка ця вийшла накладом дружини композитора, д-р Неонілі, в 1954 р., в п'яту річницю смерти Гайворонського.

Михайло Гайворонський, композитор і громадянин, цінив українську народню пісню, дорожив нашою традицією, і все своє життя всім своїм знанням працював для добра своєї громади, свого народу.

Леся Лисак-Тивонюк

ВЕРЕСЕНЬ

Марта приїхала з праці і зразу пішла поглянути на свої квіти. Її очі обнімали розсміяні чорнобривці, мелянхолійні айстри й пишні багряні та рожеві далії. — Як буйно зацвіли квіти у вересневому сонці — подумала. — У вересні — повторила півголосом.

Враз стало моторошно. Це ж уже сорок років від того пропам'ятного вересня, коли її молодечий світ загорівся полум'ям війни. Сорок років від вересня, в якому почалися голово крутні зміни, які вирішили про долю багатьох-багатьох людей, в тому числі і її власну. Сорок років, які почалися жахіттями вересня тридцять дев'ятого року, і почерез всю воєнну епопею, закінчилася мандрівка у ще й досі незнані світи...

Та це не був острах перед осінню власного життя, яка наближалася із приходом ще одного вересня. Якраз навпаки. Марті видавалося, що вона живе вже довго, дуже довго. Та суть не в сумі сорока років, які лягли поміж її молодістю вдома і нинішнім самотнім днем у країні, яка дала їй притулок. Ні, це була радше свідомість, що вона бачила й переживала те, що нинішні молоді люди знають тільки з фільмів та книжок. Що все те, чого вона була свідком, видається молодим архаїзмом, а може навіть витвором фантазії.

Розказати б їм, що в дитинстві вона читала при світлі нафтової лямпи, багато ходила пішки, а коли їздила, то або возом або саньми? Що шляхетне створіння — кінь, було тоді так само конечне, як нині авто? Або, що в тих часах існував незахитаний авторитет батьків, вчителів, старших? Кожна дія, кожний факт з тих років видається сьогодні такий далекий, майже нереальний. Марту враз охопив смішний сумнів: невже ж їй колись теж було вісімнадцять років, невже це вона снувала мрії, плянувала майбутнє, яке в дійсності вийшло зовсім відмінне від плянів?

Хоч і дуже коротко, моя молодість була прекрасна — шепнула. — Прекрасна саме тим, що молоді ноги стояли на рідному ґрунті, що не було найменшого сумніву відносно своєї тотожности. Що була радість життя, ця радість, яка може існувати тільки тоді, коли молода людина не є надто розпещена, коли вміє бути вдячною за все, що їй дається.

Погляд знов спочив на квітах і думка знову повернула до вересня з-перед сорока років. Наче на перекір війні, що розпочалася, у маминому квітнику пишно-препишно зацвіли всі квіти. Так, наче б хотіли попрощати дотеперішню Мартину безжурність, весь чар молодечих днів. Виразно усвідомила собі, що це не був шкільний іспит зрілости, який вчинив її зрілою, це наступило з початком війни, зі змінами, які приніс тридцять дев'ятий рік. Щойно тоді Марта відчула всю тверду, безжалісну серйозність життя. Щойно тоді, коли їх „визволила" червона „доблесна" армія зі сходу. А коли згодом прийшли нові зміни, і війна продовжувалася, Марта вже вміла заціпити зуби, не нарікати й не плакати над собою. Жаль було тільки рідних і близьких, яким воєнні зміни обірвали життя.

А потім прийшов ще один великий гострий біль, коли треба було залишити батьківщину. Тоді Марта інтуїтивно відчула, що вже не зможе туди повернути. І це почуття залишилося по сьогоднішній день. Кажуть, що людина може до всього звикнути. Чи вона вже звикла до того, що ніколи не буде повороту до країни молодости?

Із сусіднього подвір'я почула привітання молоденької сусідки. Потім почула голос її чоловіка, теж дуже молодого. Поздоровила обох.

— Ви видно глибоко задумалися — промовили молодята. — Це вже вдруге вас вітаємо, бо спершу ви нас хіба не почули.

Марта лагідно всміхнулася. — Вибачайте, я справді потонула в задумі і не запримітила вас.

— Про що ж ви так думаєте? — зацікавилася молоденька жінка.

Марта глянула на молоде подружжя. Знала, що йому всього двадцять, а їй вісімнадцять років. — Коли ж навіть додати їхні роки життя,. то ще бракувало б до сорока літ, які проминули поміж її молодістю і теперішнім днем. Це було б для них щось незрозуміле й чуже. І, навіть, якщо б з чемности не сказали „хіба вам тут зле ", то подумали б, що розказує їм нецікаві для них історії. Бо чи можуть вони зрозуміти, що таке пережити війну і втратити батьківщину?

Марта зірвала квітку далії і, подаючи її через пліт, сказала: „Такі самі квітки цвіли колись у мене вдома. Тоді, коли мені було стільки років, що тепер вам, Дарлінґс"...

Петро Оришкевич

СТЕПАН ШАХ — ПЕДАГОГ, АВТОР І ГРОМАДЯНИН

(У першу річницю смерти)

[3]

Виїхавши на еміграцію,ставиться С.Шах з легковаженням до тих,що не дотримують традицій,коли пише:„...не знаю,чи Ви обходите свята по Юліянському чи Григоріянському календарю. Але я привик до старого „твердого" календаря, і відзиваюсь по давньому звичаю, як це у старім краю було „Христос раждається!" У Вас святкує кожна парохія Різдво, як парафіянам „лайкується"; отже змінюють церковний календар, або як там називають „голи дей зцінцювали". У нас інакше: наш єпископ чоловік „твердого" закона, отже держиться батьківського, тобто староримського календаря, який Юліян Цезар зреформував у своїм творі „Де астріс". Користаючи з того пересилаю мої побажання так різдв'яні, як і новорічні пізніше...". Ми святкуємо наші празники традиційно за старим календарем, як це во врем'я оно було. Ну що ж? Ми тверді галицькі Русини — з великої букви, а не як русскі — з малої".

Директор критикує деякі наші часописи і окремо редакторів та декого з перемишляків. У листі з 1952 року пише: „... мушу сказати, що газети частіше від Вас дістаю, як листи. Відворотно було б цікавіше. Що за рівень інтелігенції? Але — на жаль — справжня інтелігенція стала чорноробучою масою, замінила перо за лопату, або мітлу, а від мітли поманджали до пера і бюрка. Вже наш мюнхенський „Християнський Голос" куди кращий"; то знову: „Все дуже тішуся,коли Ваша посилка надійде і часами, в ліжку їх спокійно перечитую. Життя у Вас пульсує, але все пересякнене духом минувшини, якби дійсности-теперішньости, поза збірками і датками, не було. А будучність? Всі надії зв'язуєте з війною, і то в скорім часі, а я все твердив, що це самообман, бо війни не буде. Рівень ам. газет дуже плиткий, якщо він віддзеркалює духовий уровень ам. еміграції, то це не дуже додатня оцінка".

Туга за рідним і переживання

Директор Шах незвичайно чуттєва людина. Він турбувався долею одиниць, але ще більше судьбою нашого народу. В листі з 1953 року писав: „...з кожним святом зв'язаний спомин, а зі споминами люди, що з ними свято проводилось.Кілька разів беру „Америку" в руки, стільки разів з Вами розмовляю, а то й рівночасно думаю над долею наших людей — там, за океаном, і там, у старім краю. Неначе б там, у Галичині, не було для нас місця, неначе б край не потребував роботящих рук і думаючих голов! Ах, голота, „вульгус профанум"! І, коли роздумую над темами газет в Америці і в Парижі і в Мюнхені, отже на еміграції, а над живою дійсністю в краю, чим люди там дихають, як молодих виховують, в якім дусі цілу історію українських визвольних змагань представляють, то це дві мови, два світи, дві народности, які себе ненавидять і себе виключають.Тут стоїть справа на вістрю ножа: або-або".

Шах переживає, що в Мюнхені, хоч невелика українська громада, в тому декілька перемишляків, але вони не тримаються разом: „...жеруться взаїмно всі без розбору, аж жах збирає". Задоволений, що матеріяльно від них незалежний. В листі з 1959 року переживає, що хоч відносини в школі німецькій знамениті, і німецька молодь вдячна, та жалує, що не може ні свого знання, ні досвіду віддати на користь української молоді.

Директор інтересувався життям і шукав за вістками. В листі з листопада 1950 року пише таке: „Нині прийшовши зі школи, застав я дома Вашу посилку газет. Щиро дякую Вам за пам'ять і за труд. Цею посилкою зробили Ви нам обоїм, а також і нашій мамці (пані Застирець) чималу приємність, бо маємо що читати. Я взявся сейчас до читання, бо мене дуже цікавить організаційне і духове життя амер. України, і бачу, що Ви там повним політичним життям живете, ще організуєтеся і підготовляєтеся. Заразом бачу, що маєте вістки з краю. Згадки про смерть бл. п. Т. Чупринки об'ємисті. Знав я Покійника, як і цілу його родину дуже добре, і кажу, це правдивий мученик за ідею! Я мешкав, як ще нежонатий, два роки у його бабці на Собіщині, разом з бл. п. Євгеном Коновальцем, а Роман Шухевич був тоді щойно учнем III кл. гім. на Филії. Що цей молодий чоловік витерпів у польських криміналах — від убивства куратора Собінського аж до свого кінця, це не дасться описати, ні відчути, хто сам по в'язницях не сидів і у війні участи не брав. Я вже зазнав і цього і того гаразду".

В листі з липня 1953 р. пише: „Кир Іван (Бучко) одержав, ще урядово непотверджену вістку,що Совєти звільнили і до Львова привезли митрополита Йосифа Сліпого,єп. Будку,єп. волинського Чарнецького і о.ген.вікарія з Берліна, Вергуна. Це був би доказ, що Совєти там попускають". Переживає вістку про здвигнення пам'ятника Шевченкові, коли в листі з липня 1964 року пише: „...Сподіваємося, що при відкритті пам'ятника Шевченка у Вашінгтоні пережили хвилюючо щасливі моменти національної вартости". Переживає внутрішну боротьбу, коли у листі з липня 1969 року й інших пише: „...У нас політична боротьба безупинна, а тепер ще набрала закраски — за Патріярхат".

В останніх часах дир. Шах все частіше думає про Бога, і свої святочні картки починає моттами, звичайно колядок і щедрівок, в тому колядою „Во Вифлеємі..." (текст Н. Луцик, ноти — о. Максим Копко, катехит учительської семінарії в Перемишлі, обидва лемки). Ще раз під кінець, бо в 1976 році, запитує як стоїть справа з виданнями Юволейного Альманаха УАГ.

Наукова і публіцистична праця

Директор С. Шах не лише педагог, але й науковець і автор. Перша його книжка вийшла ще перед Першою світовою війною, а саме „Пам'яті о. крил. А. С. Петрушевича (1821-1913)."

Ставши ген секретарем „Просвіти", щоби дати новозбудженому — серед змінених обставин — освітньому життю відповідний напрям, помістив він у „Народній освіті", в органі „Просвіти", що виходить під редакцією проф. О. Терлецького, 12 фахових статтей під заголовком „Як розв'яжють освітні питання інші народи", в яких прийшов до висновку, що для „Просвіти" в Галичині найбільш відповідною є данська система позашкільної освіти. Крім того, Гол. Відділ Т-ва поручив своєму секретареві редакцію традиційних календарів „Просвіти", і С. Шах зредаґував у фінансово тяжких і цензурно невідрадних умовах п'ять річників (1921-1925), де поміщував він свої статті з історії „Просвіти", спомини про УГА та сильветки про заслужених суспільних діячів. Коли зближався 60-літній ювілей „Просвіти", звернувся Ювілейний Комітет, під проводом проф. д-ра Івана Раковського, до проф. С. Шаха, щоби він написав „Ювілейну історію „Просвіти", і проф. Шах написав таку книжку, яка, через великі кошти, вийшла друком лише в скороченні, накладом Т-ва „Просвіта", в 1932 році („Мала історія Т-ва „Просвіта").

Будучи директором гімназії у Перемишлі, опрацьовує й видає кожного року, коштом „Батьківського Комітету" річні шкільні звідомлення, яких вийшло сім, а мґр. Роман Маринович, настоятель „Бурси ім. отця Миколая", написав під проводом С. Шаха розвідку „Українські бурси в Перемишлі", яку поміщено в річному шкільному звідомленні за 1937 рік й видано окремою відбиткою. Також у тому році вийшла окремою книжкою одна зі шкільних інсценізованих праць директора С. Шаха — „Чудо св. Николая над половчином" (здраматизована в 3-ох діях староукраїнська леґенда з 12 ст.), яку видали оо. Василіяни в серії „Бібліотека релігійної драми",ч.17, в Жовкві.

Крім праці в шкільництві, дир. Шах працював над історією Перемишля, користаючись документацією та працями з архіву перемиської єп. консисторії, які одержував від єпископа-науковця, Григора-Лакоти.

Може навіть ширша видавнича діяльність С. Шаха проявилась у Німеччині, в Мюнхені. „Християнський голос" з лютого 1954 року друкує його фейлетон „Львів — місто моєї молодости", який вийшов окремими книжками: частини перша й друга в 1955 році, а частина третя („Цісарсько-Королівська Академічна Гімназія") — в 1956 році, видання яких уфундував Кир Іван Бучко. Спомин написаний в оповідальній формі, отже легкий до читання. Коли автор писав свій спомин, то думав, як він пише, 50 літ наперед: „колись дійде моя книжка до краю, хтось там її перечитає по літах, і скаже „давно жили у нашім Львові наші батьки і діди". „Українські Вісті" в Канаді, числа 819,

(Закінчення на стор. 6-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1979 РОКУ

ДЕПАРТМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
6 Ковальчик Іванна.
7 Грубовчак Іван М.
25 Халупа Олександра
29 О'Малія Амі Л.
39 Гаргай Сусанна М.; Кохан Стефан І.
47 Дравушак Андрій М.; Валазюк Наталка М. 2.
49 Селіс Венесса Дж.
56 Вокон Стефан Н. мол.
63 Кесар Скотт В.
78 Петрунцьо Мелінда М.
102 Магаруг Лорі А.
125 Пташинський Григорій.
133 Андрюк Андрій; Гробовський Євген І. мол.
155 Макар Михайло І.
167 Гавриляк Врін, Кім.
182 Познахівський Христина А.
200 Данчук Лариса.
217 Нілсон Джансон О.
236 Сик Михайлина М. 2.
238 Станчак Роман Т.
256 Рихвальський Еріка М.
257 Гломба Павло, Іван.
276 Веннетт Вові М., Врін Л.
277 Сивенький Віра Г.
303 Гаррод Михайло А.
312 Сундланд Раймонд Т.
316 Санагурський Христина М.
317 Вродерік Яред Т., Гейтлер Хр.
322 Машіедо Марко Г., Стефанія.
327 Пальмер Джеймс 2; Копистянський Маркіян Т. 2.
349 Мак Аманда Л.
379 Якуб'як Михайло І.
387 Феррінго Христина А.
401 Малиновська Ольга Н.
406 Шопей Томас А., Христина М. 2.
433 Рівера Ірена О.
452 Дугляс Джанетт М.
458 Малашевський Михайло І., Вайн М.; Куземка Іванна, Маріянна.
460 Рослицький Олег М., Лада Л.
484 Романовський Ріанна.
489 Клюґ Йорк; Ворончук Юлія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Матівий Дженіфер А.
83 Корецький Стефан М., Михайлина М.
105 Стабельський Діяна М.
106 Партач Маадія.
121 Гадз Діяна.
153 Пічкан Оксана, Орест.
164 Ганко Дебра С.; Андреззі Таммі С., Трасі А.
230 Гринко Карол А.
277 Капуано Дебра, Іван.
284 Ковалевський Томас.
292 Назарук Ребека.
293 Шупер Рой С.
352 Михайлович Євген М.
353 Лейтос Марія; Джус Люба.
362 Кілліям Йосиф В. мол., Маріянна, Томас І.; Ґуйда Нансі Е.
364 Волі Донна М.
371 Мак Лоретта Д.
373 Грешко Розамарія.
445 Голт Леслі А.
476 Юшко Томас П.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
276 Джула Темотій А., Марко А., Річард А. мол.
422 Подгурський Варвара, Павліна А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
379 Верґман Ніколя.
397 Крикевич Рене М.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
121 Августіні Ніколя.
131 Мандибур Христина М.
164 Пугер Патриція Л.; Врідлі Гейтлер; Світцер Василь, Джо Анн, Давид.
230 Сиванич Куртній.
285 Кущ Олександер.
307 Цеба Іван.
346 Мураль Іван.
395 Врагар Христина Р., Йосиф М.
445 Вест Дуґляс К., Ніколя В., Павло А.; Гапнер Даррен С.; Гарітій Катерина М.; Золондек Деббі, Сандра, Тереза; Гаратій Риян; Тарнович Сусанна М., Шері Л.
490 Пасічник Катерина М., Михайло І., Павло А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВПРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
83 Подгурський Варвара, Павліна А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
284 Ковалевський Томас.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
13 Сенета Іван М.
47 Кинць Корі Л., Кімберлій С.
63 Маркілінський Іван Е.
94 Карп'як Михайло П.
105 Стабельський Діяна М.
106 Партач Маяді.
143 Пічкан Оксана, Орест; Пеленський Данило М.
156 Ровлик Сусанна М., Андрій В.
164 Андреззі Трасі А., Таммі С.
230 Гринко Карол А.
277 Вогуцький Доналд С.
292 Страссер (Назарчук) Ребекка Л.
352 Михайлович Евген М.
353 Лейтос Марія.
362 Гійда Нансі Е.
364 Волі Донна М.
373 Грешко Розамарія.
442 Закидальський Данило.
460 Рослицький Олег.
476 Юшко Томас.
505 Марчинків Гвіндалина А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
3 Вузька Михайло С.
8 Коцур Михайло П.
25 Данилюк Роксана.
39 Шевчук Іван П.
57 Назар Андрея М.
88 Ничай Стефан Г.
103 Юринюк Іван мол.
120 Вaць Давид В.
121 Оленюк Джезій С., Євген.
153 Вілик Юрій Р.
158 Мікулак Іванна, Христина.
177 Рекрут Григорій Дж.
203 Лисняк Марко Е.
204 Марков Дороті; Піщалко Віра, Ольга.
238 Вончарівський Михайло.
248 Міллер Дарлен Л.
271 Гуцул Стефан М.
346 Войчук Андрій М.
356 Клука Іван А.
361 Настик Данило А.
372 Линчик Джемі Г.
374 Варчин Андрея, Дороті. Леда.
379 Юречко Сандра Л.
404 Попович Галя А.
473 Мацелюх Данило М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Рибарць Патриція А.
32 Захарко Марія А.
65 Куріява Христофор.
81 Влавсяк Донна Л.
94 Цібій Анастасія, Марія.
120 Добош Моніка; Дудак Олекса А.; Рудик Михайло Т.
121 Чарній Леонард.
127 Йопик Алла С.; Міхайлів Михайлина Ю.
140 Лесіґоніч Дебора М.
147 Чаплинський Стефан, Аліза, Ірена; Вілий Варвара А., Патриція В.; Горбовий Марія.
153 Рибак Володимир, Петро, Славко.
155 Гурзо Джені М.
161 Лапік Варвара А.
182 Лещук Василь.
191 Вазар Марія Е.
221 Сверлик Богдан П., Михайло С.; Колюччі Марія.
257 Захар Надія Д.
259 Ертман Филип І.
274 Мердих Курт М.
292 Мартинюк Анастасія, Йосиф.
362 Пуцило Стефан М.
367 Варан Христина.
406 Тарас Христофор Л.
436 Садовський Іван А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
5 Климишин Катерина М.; Левенець Мирослава.
98 Малик Діяна М.
496 Спенцер Христина Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
15 Мойсюк Андрея М., Петро А.

ДЕПАРТМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

6 Серединський Іван.
7 Де Марія Єва.
8 Глушко Андрій М.
9 Салак Роберт В.
13 Павелчак Іван, Марія; Терлецький Катерина.
15 Антонович Тетяна.
20 Тустанівський Лідія І.
25 Котик Євген Р.; Титла Маркіян.
32 Киндус Михайло; Яхвак Ярослав.
53 Плакс Юрій М.
59 Гілкер Рита.
63 Чірінцін Ветті М.
78 Мартін Русель М.
83 Вілинський Тетяна; Гайдучак Іван.
88 Войко Лідія, Стефан І.; Олексюк Ворис А., Карол І.; Степанюк Юрій.
94 Отлаб'як Стефанія.
105 Господаревський Тетяна; Ракочий Мотря Р., Ярема С.
106 Крик Луїз.
112 Гудьо Іванна.
113 Дутров Юрій В.; Ґамблі Карло А.
120 Пудик Тереза М.
127 Ортинський Михайлина А.
143 Моснер Люба К. (Мадзюк).
153 Плахта Марія К.
156 Страґ Соня.
164 Шолтіс Михайло П.
168 Варалецький Петро.
169 Ванйо Беатріс А.; Леонард Дарія (Коханевич); Юриста Марія.
174 Кавка Микола, Качмар Роман.
183 Франк Тереза Л.
191 Карій Марґарита М.
194 Береза Герта, Михайло.
204 Вендер Михайло В.
206 Михайлюк Михайло; Намака Андрій.
211 Ванчів Красен.
214 Яворський Роман.
230 Олійник Михайло; Сугар Веверлій К.
239 Марачевський Адам Д., Марта; Семків Катерина, Михайло; Фушка Михайло.
240 Ільчишин Надія.
242 Галупа Іван; Гофман Марія Т.; Кох Гелена М.; Файфер Едвард, Маргарета М.
257 Гломба Дмитро.
267 Клос Роберт І.
276 Дукевич Ольга Н.; Айсенгавр Роза М., Росс Г.
178 Васласький Станлій.
184 Ковалевський Томас.
303 Гаррод Марія Е.; Досій Дмитро.
316 Марголич Анна, Дан І.; Сенко Анна І.
322 Мацієдо Христина Ч.
344 Гігінс Михайло.
353 Трач Марія.
361 Левицька Марія.
362 Корчмарик Ярослав.
369 Сіярліс Матвій В.; Таплер Марія К.
375 Вілинський Елен, Ігор С.
379 Заболоцький Володимир.
381 Данко Донна.
397 Мандзюк Ірмі Е.
401 Волошин Теодосій М.; Копій Богдан; Купич Надія; Лялюк Богдан; Малиновський Богдан І.; Олійник Орест А.; Середа Петро; Тимець Юрій; Чорній Софія.
423 Музика Василь М., Маргарита М.; Зельвак Віра.
432 Ковалик Богдан; Курилів Степан.
434 Сербин Оксана.
442 Фіцик Богдан.
458 Куземка Глорія А.; Малашевський Деборах Л.
472 Козак Богдан.
479 Федишин Теодор, Катерина.
505 Одовічук Лавренс.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
1 Двінчик Елена.
7 Словік Христина М.
25 Мельник Петро.
34 Одарченко Олександер.
39 Гук Василь*.
63 Одрій Марта М.
76 Шегедин Тарас*.
103 Юринюк Яніна, Іван*.
106 Томашівська Павля; Гошко Франк* Ярослав*, Нобуко; Куціпак Ніна, Йосиф*.
107 Гриб Володимир*.
127 Дроздовський Василь*.
139 Панас Йосиф*, Ярослав*.
163 Гам Єлисавета, Йосиф*.
164 Ганко Луїза М.
194 Косович Дмитро*; Косович Стефанія.
221 Ласковський Марія Л.
257 Куриляк Іван*.
277 Німець Анна.
293 Федоренко Євген.
327 Вродій Михайло*.
341 Мордованець Іван*.
346 Вербіцький Данило*.
352 Михайлевський Зенон.
353 Кушнір Теодор*.
363 Непорадний Йосиф*.
364 Робінсон Марія.
371 Тарнавська Анна; Мак Богдан М.
379 Кашуба Анастасія, Богдан*.
399 Сорочак Володимир*.
419 Кудеревко Мирослав*.
432 Горська Євфросина; Тимок Володимир*.
434 Дворчак Ярослав*.
502 Оґенчук Іван 2*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Богомолів Микола.
32 Яців Володимир 2.
174 Зубаль Ігор*.
331 Ціхановський Петро.
459 Будник Роман*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
163 Лупан Йосиф Т.*
174 Кузмин Розанна С. 2.
341 Літинська Ірена.
465 Гиба Василь*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
34 Андревс Антоні*.
56 Константіні Франк Н. мол.*
100 Флунт Олександер*.
103 Курилець Григорій.
106 Голик Марія.
131 Мандибур Зенон.
153 Кузля Текля; Турчинський Юрій С.*
164 Пухір Іван*, Стелла; Світцер Елена, Іван Е. мол.*
233 Величко Марія А.
240 Михалевич Тарас*.
269 Порада Анна; Малек Юрій*; Мартиняк Теодор*.
285 Кушт Анна.
368 МкКей Гордон М.*
379 Валас Євдокія; Сливка Луїза Л.
390 Вуттс Піліян.
399 Ліліян Ярослав*.
407 Вузьма Михайло*, Стефанія.
411 Ткачук Лідія, Михайло*.
434 Вілінський Василь*.
442 Кончак Катерина.
445 Шмерський Микола*, Марія; Чайка Іван*.
482 Тхорик Євгенія.
490 Мурей Василь Г.*, Олександра; Пасічник Іван Е.*
494 Варон Глорія Г., Мервін І.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
92 Богомолів Микола.
233 Зубаль Ігор*.
347 Ціхановський Петро.
375 Яців Володимир 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
1 Двінчик Елена.
29 Крушинський Тереза, Франк А. III*.
32 Кейлик Стефан*; Кіндро Адам.
39 Гук Василь.
47 Кейнць Чарлен Л., Іван*.
59 Руденко Емілія.
76 Габара Тадеуш*.
83 Кузьма Анна С.
96 Томас Стефанія.
103 Юринюк Елія*, Іван, Марія, Яніна.
105 Ракочий Ярема*; Ходовський-Ракочий МотряР.
106 Гошко Нобуко, Франк*, Ярослав*; Куціпак Йосиф*, Ніна.
107 Гриб Володимир*.
127 Дроздовський Василь*.
147 Заяць Михайло*.
149 Кривий Стефан*.
163 Гам Елисавета 2, Йосиф*.
174 Кавка Микола*; Качмар Роман*.
183 Левандовський Василь І.*
191 Войко Стефан*.
194 Косович Стефанія, Дмитро*.
221 Ласковський Марія Л.; Дубицький Володимир, Меланія.
242 Файфер Едвард М.*
305 Гентош Дарлен; МкКормик Іван Н.*
327 Вродій Михайло В.*
341 Мордовець Іван*.
353 Кушнір Теодор.
354 Гданів Віктор* Луїза М.; Черко Ігор*.
362 Вархол Юрій І.*
363 Непорадний Йосиф*.
364 Робінсон Марія.
371 Ящишин Андрій*.
379 Качуба Анастасія, Богдан*.
337 Курник Ксеня.
399 Сорочак Володимир*.
407 Варварук Іван.
419 Кудеревко Мирослав*.
421 Дідович Григорій М.*
422 Оранський Надія.
432 Герман Ольга.
465 Цеховлас Євгенія, Володимир*.
496 Урабек Гелена.
502 Оґенчук Іван 2*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Олійник Марія.
44 Мич Іван*.
45 Копина Михайло*; Кічула Надія М.
76 Ванасевич Олена.
78 Магік Мілдрет.
99 Ілько Марія Г.
104 Ваттраль Михайло*; Лапушинський Юлія.
106 Мацевко Данило*.
113 Дутров Юрій В.* Рілик Іванна Р.; Ярчак Катерина.
171 Рогожинська Ольга С.
203 Суходолів Людмила.
204 Мороз Катерина; Жараска Володимир І.*
216 Хомин Ольга.
238 О'Садца Анна.
283 Ясков Юлія.
336 Небеш Євген, Орест*.
343 Баранович Анна.
374 Варчин Марія.
399 Хамів Маріян.
432 Волошин Роман В.*
468 Підзамецький Тарас*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
25 Долінська Лариса А.
57 Назар Розалин К., Мирон; Томпсон Дороті А.
63 Мелісон Павліна.
74 Собчак Марія.
94 Цибій Софія, Франко*.
96 Маланчук Анастасія, Богдан.
100 Фудж Юлія.
106 Томашівська Павліна.
113 Гаванчак Анна.
127 Ходан Роман.
147 Чаплинська Ольга.
153 Дражньовський Еміль.
155 Газівська Франка.
156 Давид Катерина.
161 Гладьо Орися.
163 Власкевич Стефан*.
168 Вабин Іван*.
191 Вазар Марілин; Петрецька Алісія Л., Олександер*.
194 Чехович Надія М.
219 Пальма Роза.
221 Засадний Володимир.
230 Савчак Роберт*.
236 Калверік Іван М.*
251 Майковський Віктор*.
259 Скриник Марія.
267 Кендель Таня К.
270 Верецький Іван*.
474 Добрянський Олександер*.
304 Маленчук Іван.
316 Харчук Іван.
336 Коман Валерія.
339 Генік Карло*.
347 Ласенко Ольга П.
348 Федак Марія; Лелік Давид В.*
354 Черко Лавріян.
375 Каплистий Марія.
379 Василик Анна, Олександра М.
397 Марич Ольга.
414 Пакалуйко Ігор.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
63 Луковський Михайло М.*; Чіррінсіоні Ветті М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
5 Климишин Катерина М.; Левенець Мирослава.
98 Малик Діяна М.
496 Спенцер Христина Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
15 Воднарук Надія; Мойсюк Надія.
402 Веча Наталка Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
27 Лапичак Адріян.
44 Мичуда Анна.
53 Микитюк Роза.
59 Кузьо Василь.
70 Цюк Михайло.
72 Педенська Аґнес.
73 Молас Іван.
77 Яремцьо Марія.
93 д-р Коропей Йосиф 2.
94 Врикса Іван.
130 Коваль Юрій*.
144 Ковальський Йосиф Ф.*
153 Чайковський Євген.
163 Зін Іван*.
164 Іваніна Франк*.
190 Данилюк Юлія.
194 Турчин Роза.
204 Возовик Анна.
218 Вурий Михайло.
219 Кравець Тоні*.
221 о. Літваковський Микола; Іванків Євгенія.
231 Поліfчук Юрій.
234 Приймак Іван.
237 Сорока Теодор 2.
238 Попович Гелена.
240 Кравіцький Аделя.
254 Наконечний Іван 2*.
257 Степаняк Володимир*.
280 Мікієвич Агнес.
288 Антонік Марія.
291 Ганич Фелікса 2.
292 Валог Анна; Назарчук Анна; Янко Микола.
296 Завальницький Антоній*.
308 Андрушко Францис.
316 Зуґноті Єва П.
317 Залеський Лука.
328 Чица Павло.
336 Кресcер Анна 2.
346 Микитюк Марія; Макогін Омелян.
352 Рудій Мартин 2.
372 Ярема Анна.
375 Грабовецький Маркіян.
379 Прокопишин Параскевія.
399 Цурковський Михайло*.
416 Остапчук Михайло.
435 Коваль Юрій*.
439 Криштальський Йосиф.
445 Воднар Ярослав*
454 Кобилецький Микола.
459 Міналь Елейн.
466 Яцкович Михайло*.
469 Менеська Анна.
471 Курило Марія Д.
479 Марчиха Петро.

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
10 Чикалюк Петро В.
22 Шевченко Володимир.
32 Киндус Михайло.
47 Ярко Софія.
53 Плакс Юрій Н.
83 Вілинський Тарас.
88 Олексюк Ворис А., Кароль І.
143 Моснер Люба.
146 Кондзьолка Євген.
211 Ванчев Красін.
239 Семков Михайло.
240 Ільчишин Надія; Крив'як Мирослава; Сопка Мирослав.
341 Фігурський Катерина, Доналд.
346 Цибик Богдан З., Марія Н.
347 Вуфала Рекс П.; Де Олівера Івонілда В.
353 Трач Марія.
369 Сіарлс Матев В.; Таплер Марія К.
379 Максимчук Іван.
401 Волошин Теодосій М.; Копій Богдане Купич Надія; Малиновський Богдан І.; Середа Петро; Чорній Софія.
479 Федишин Катерина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
267 Олешко Теодосія А.
293 Гарісон Варвара; Сохинська Клавдія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
174 Зубаль Ігор*.
459 Будник Роман*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

8 Палій Анна.
14 Бутковський Богдан*.
22 Оплінжер Кеннет Л.*; Войтишин Геньо*.
42 Шот Іван*.
50 Трипняк Ольга.
94 Кар Лорейн; Ведзіс Ярослав*.
102 Воднар Михайло.
136 Баранський Михайло.
146 Серафин Ольга А.
150 Янович Віра.
164 Світцер Іван Е. мол.*; Ейлін І.
180 Гарріт Василь Д. П*.
240 Гамуляк Воні, Іван*; Михалевич Стефанія, Тарас*; Рубій Михайло; Цічкевич Володимир Ю.*
277 Романишин Роман*.
353 Джус Люба, Надія, Сусанна А.
387 Вобрик Михайло*; Молочник Леон*; Стичишин Генко*.
402 Веца Петро*.
407 Амос Рон*; Зоня.
434 Рудницький Олександер.
442 ВаКензі Василь Л.*; Юнко Володимир.
482 Коваль Василь*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
233 Зубаль Ігор.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
371 Везанюк Володимир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

153 Вареник Юрій*.

ЗАВВАГА:
Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31-го липня 1979 р.):

Кляса 1-ша	380
Кляса 2-га	184

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 18	3592
Кляса Е 20	4847
Кляса Е 65	332
Кляса Р 20	6880
Кляса Р 65	133
Кляса ТР 65	370
Разом:	16,718

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31-го липня 1979 р.):

Старий рід забезп.	31
Кляса О	155
Кляса Т	1864
Кляса W	11325
Кляса Р 20	12796
Кляса Е 20	9663
Кляса Е 65	2670
Кляса Р 65	1625
Кляса DP 60	213
Кляса DP 65	735
Кляса ADD	6790
Кляса Т 10	213
Кляса Т 5	37

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р 20	497
Кляса Е 20	309
Кляса Р 65	17
Кляса Е 65	41
Кляса Е 18	2
Разом:	48,988

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30-го червня 1979):	22,134	57,563	6,790	86,487
Активні члени: (Приріст у липні 1979 р):				
Нові члени	63	113	33	209
Прийняті наново	29	63	3	95
Прийняті з перех. листами	5	6	2	13
Зміни кляс забезпечення	2	5	—	7
Прийняті з Деп. Молоді	—	4	—	4
Разом:	99	191	38	328
(Убуток в липні 1979 р.):				
Суспендовані	36	45	35	116
Відійшли з перех. листами	2	5	1	8
Зміни кляс забезпечення	6	5	—	11
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	—	65	1	1
Вибрали гроші	26	66	—	92
Відійшли з випл. п. сум. заб.	31	27	—	58
Виплатили вповні вкладки забезпечення	38	47	—	85
Відійшли на част. випл. заб.				
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	2	4	—	6
Вигасла важність забезп.	—	2	1	3
Разом:	142	266	38	446
Члени, які випл. вкладки: (Приріст у липні 1979 р):				
Виплачене забезпечення	38	44	—	82
На безпл. продов. забезп.	18	29	—	47
Разом:	56	73	—	129
(Убуток в липні 1979 р.):				
Померли	—	15	—	15
Вибрали готівку	14	25	—	39
Повернені в актив	13	16	—	29
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом:	32	61	—	93
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем липня 1979 р.	22,115	57,500	6,790	86,405

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за липень 1979 р. суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, заломог і привілеїв за винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1979 р. взяли переходні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
головний секретар

Зустріч із творчістю Батьківщини

Виставка картин із України в Українськім Вільнім Університеті

Три тижні (від 15-го червня до 7-го липня) Український Вільний Університет, а з ним і вся українська громада Мюнхену перебувала у незвичайній атмосфері зустрічі із Батьківщиною: Мала група мистців, яка від деякого часу проживає закордоном, зважилася на велике й нелегке діло познайомити земляків і чужинців із творчістю колег. Задум не був легкий до здійснення: ініціяторам стояли до диспозиції тільки власні картини у задовільній скількості, — а інших колег тільки ті, які вони змогли вивезти із собою у довгу мандрівку по чужині чи позбитати із приватних збірок туристів, що побували в Україні і мали змогу набути мистецькі твори. А ініціяторам бажалося дати широкий перекрій того, чим живе сьогоднішня Україна.

Але ж вони всі ентузіясти, і живучи самі мистецтвом, бажали теж пробити українському мистецтву вікно у широкий світ. За розмірно короткий час пощастило їм зібрати понад сто експонатів: картин, рисунків, акварель, графік, різьб та менших пластик.

Не легко було також знайти засоби на улаштування виставки: вправді УВУ гостинно погодився прийняти виставку у себе, але ж фонди на улаштування прийшлося щойно здобувати, тим більше що й УВУ бореться постійно із матеріяльними труднощами. Меценатів знайти на швидку руку було важко, зокрема якщо зважите матеріяльний стан українців у Західній Европі. Але ж енергійні організатори підготовили кілька малих виставок у приватних домах, і змогли продати декілька картин, які дали змогу видрукувати зі смаком зроблені афішки та запрошення, розіслати їх, закупити необхідні рами, тощо. А втім ентузіязм і віра у культурну місію знайшли скоро відгук у мюнхенської української молоді, яка почин колеґ-мистців із запалом підтримала. Треба сконстатувати, що досі не можна було помітити серед молодого покоління такого запалу, а зокрема такої жертвенности. І коли динамічний „директор" І. Цішкевич розділив працю, вона справді закипіла. Зокрема „з-під землі" здобували молоді „мюнхенці" стояки, рефлектори, підставки під різьби. Завдяки знайомствам клішарні робили по знижених цінах кліші, а друкарні друкували каталоги. Самі мистці обрамовували картини, а згодом рисували та розмальовували дешеву графіку „малих форм" для здобуття додаткових грошей.

За короткий час дві найбільші залі УВУ були не до пізнання перемінені: це ж не даром, бо досі ще ніколи не було такої виставки, і зразу ж всі гості на відкритті вручили ту атмосферу тривожного напруження й хвилювання, яким жили самі мистці і всі, що їм допомагали.

Виставка була під назвою „виставки неконформістів", тобто всіх, які шукають нових шляхів, без яких нема справжнього мистецтва. Моттом для їхньої творчости міг би статися давній вірш І. Калинця, що в специфічний для себе спосіб протиставляв дійсність і творчу тугу мистця: Коли йому ще з просоня мріється прекрасне й неосяжне Едену, чи вабить його краса у символі чарівної царівни, має він після сніданку малювати студію трактора.... Серед таких умов сам мистець стається нецікавим снобом за філіжанкою кави. Такої перспективи „неконформісти" не можуть перенести і вони намагаються йти у один такт із світовим мистецтвом, наражуючися при тому, що їх твори не будуть виставлятися, що їхні картини не будуть продаватися, що отже пробиватися через життя буде їм важко. Їхня творчість стається для них боротьбою із порожнечою життя. І саме таку боротьбу можна було бачити на виставці. Але ж із сказаного видно, як дуже хвилювалися ініціятори, чи їм виставка вдасться, чи ні. Це ж була їхня перша виставка у Німеччині, чи вірніше взагалі у Західній Европі, і від успішного старту залежали всі дальші.

І тому щасливого старту бажав їм при відкритті виставки ректор, проф. В. Янів як господар „Дому", а ентузіязм мистців та ініціяторів уділився всім присутнім у вщерть переповнених і ясно освітлених залях. І гамірно й радісно було в них, бож усі зрозуміли, що творчий дух в Україні не обмежується тільки до літератури, але він живе й розвивається також в образотворчому мистецтві.

Були виставлені твори: Антона, А. Антонюка, В. Басанця, Боднара, Надії Гайдук, М. Грицюка, С. Ґети, Коваленка, Р. Макоєва, В. Маринюка, І. Марчука, В. Наумця, С. Сичева, Стовбура, В. Стрельнікова (який вже раніше мав свою індивідуальну виставку в УВУ, що пройшла із великим успіхом), В. Хруща, В. Цюпки, Шаповаденка. Деякі були, на жаль, заступлені ледве однією картиною чи різьбою, при чому в деяких випадках можна було доповнити експонати фотографіями інших творів (у випадку Ліди Яструб були тільки фотографії). Який жаль, що тільки двох із них могли бути присутніми при відкритті і під час численних відвідин виставки, — тим більше що для декого це була перша виставка в житті. Яка шкода, що мистці з України навіть не знали, що їхні твори виставляються. Виставка була доповнена дуже змістовно деякими знімками із попередніх приватних виставок (у Одесі й Москві), які відбувалися в домах колекціонерів картин, як теж портретами мистців.

Виставка була доповнена ще й у інший спосіб: висвітленням прозірок картин, яких на виставці не було. Прозірок було приблизно 200, і їх висвітлено в середу 27- червня.

Виставку відвідало коло 250 осіб, — як на Мюнхенські умови дуже велике число, — було теж розмірно багато не — українців. Але важливіший був той настрій, який біля виставки постав, що скріпив бажання продовжувати працю: на липень заплянувано виставку у Лондоні, на вересень у Парижі, на грудень у Ню Йорку. Запал ні на мить не опускав мистців ні їх співробітників, і вони підготовили вже мистецький, багатоілюстрований катал͏ог, та багатобарвні афіші, а кошти запевнила українська мюнхенська громада. Треба надіятися, що й у інших містах знайде виставка подібний відгук та повну підтримку, щоб можна було зреалізувати й другу частину програми: якнайскорше добитися до чужих ґалерій: в цьому напрямі в Німеччині перші контакти зроблено.

В. Я.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1979 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1*	367.98	161	1,436.92	334	469.26
2	96.26	162*	478.93	335*	34.39
3	292.89	163	801.18	336	1,747.61
5	1,975.04	164*	655.28	337	794.49
6	325.50	167	153.97	338	204.54
7*	417.17	168	214.35	339*	237.74
8*	3,525.48	169	380.68	340*	296.79
9	191.34	170	696.97	341	278.84
10	295.25	171	1,337.89	343	618.65
11	157.23	172*	384.71	344*	2,081.20
12	385.47	173	1,449.74	345	451.51
13	1,517.82	174	1,665.14	346*	3,893.54
14	2,170.12	175	772.65	347	615.17
15*	1,242.81	176*	226.05	348	940.81
16	434.26	177	498.21	349	820.58
17	385.22	178	252.10	350	909.81
18*	290.03	179	172.80	351*	71.09
19	422.68	180	652.67	352	648.18
20*	1,332.69	182	620.77	353	685.12
21*	152.54	183	948.19	354	728.75
22*	1,502.21	184	1,065.69	355	178.06
23	225.17	190	23.14	356	406.00
24	16.98	191	1,481.90	357	34.99
25	3,488.00	192	627.79	360*	2,253.75
27*	1,393.28	193	10.31	361*	1,664.87
28	12.03	194	2,284.73	362*	659.21
29	321.80	195	7.56	363	84.69
30	167.28	196	8.24	364	686.96
31	79.77	200	1,798.51	367	1,673.86
32	2,046.85	201	35.40	368	401.67
33	348.00	202*	60.66	369	85.59
34	507.68	204	3,208.48	370	129.16
35	-587.64	205*	657.07	371	1,589.95
36	262.24	206	1,089.05	372	1,403.90
37*	2,269.98	207	45.42	373	424.77
38	347.63	209	233.62	374*	1,828.59
39	1,851.87	211	299.31	375	2,094.72
40*	448.28	212	33.26	376	12.30
41	27.83	213	250.48	379	2,389.76
42	2,492.81	214	597.18	380	101.88
43	211.91	215	8.56	382	312.43
44*	216.87	216*	2,167.40	383	627.01
45*	1,712.63	217	1,677.04	385	1,518.07
47	1,313.04	218	220.66	386*	109.03
48	521.67	219*	999.80	387*	668.54
49	201.74	220	717.41	388	278.78
50*	400.00	221	1,701.79	390	61.36
51	666.97	222*	439.92	394	221.69
52	121.54	223	209.05	395*	265.81
53	776.23	224	362.32	397	1,430.35
54*	248.23	225*	8.44	399*	2,520.81
55	857.61	226*	1,533.83	401*	254.65
56	338.83	228	53.13	402*	65.31
57	1,387.51	230	1,259.82	404	45.45
58	255.60	231*	230.34	406	456.93
59	1,554.54	233	1,415.17	407	1,274.54
62	85.70	234	915.92	409	292.31
63	1,777.13	235	741.09	411	224.88
64	705.67	236	280.09	412	829.95
65	299.48	237	276.71	413	117.35
66	182.52	238	780.33	415	17.53
67*	269.67	239	794.78	416*	1,465.04
69	183.57	240	2,973.90	417*	131.66
70	1,488.27	241	73.73	418	647.06
72	19.98	242*	1,950.16	419*	44.29
73	200.25	243	343.48	421	304.40
74	23.96	244	5.28	422	1,034.71
75	487.96	245	1,319.38	424	858.55
76	911.46	247	192.21	425	151.46
77	59.45	248	57.83	426	73.02
78	703.97	251*	528.57	427*	1,146.25
79*	78.46	253	411.36	428	20.34
81	319.47	254*	1,719.27	429	75.05
82	43.90	257*	1,081.14	430*	1,471.31
83*	2,501.68	258	27.61	432	6,865.20
84	85.22	259	384.65	433	103.53
86	381.22	260	188.64	434*	2,592.97
88	1,505.07	261	636.37	435	67.60
90	367.60	263	27.33	436*	568.50
91*	192.33	264	185.55	437	947.61
92	33.52	265	73.12	438	138.31
93*	517.84	266	2,178.37	439	1,299.59
93	443.86	267*	870.81	440*	1,056.19
94	3,742.39	268	595.26	441	237.84
96	711.54	269	10.50	442	891.79
97	84.93	270	645.25	443	28.57
98	69.94	271*	946.83	444*	2,345.38
99	127.64	272*	399.56	445*	2,708.17
100	90.52	274*	252.42	449	1,273.18
102	631.33	275	63.90	450	925.53
103*	411.24	276	980.49	451	940.36
104	327.98	277	2,339.29	452	600.79
105	596.08	278	125.75	453	24.14
106*	912.68	279	36.13	454*	921.35
107	273.80	280	55.26	455*	740.40
108*	179.86	281	825.81	456	221.89
109	188.61	282	83.66	457	935.65
110*	204.78	283	283.70	458	1,180.97
112	628.52	284	178.77	459	125.72
113	546.69	285	672.58	460*	1,509.07
114*	5,454.60	286	360.97	461*	455.31
116	1,114.86	287*	1,174.44	462	44.22
119	171.59	288	296.27	463	462.26
120	731.82	289	387.05	464	784.15
121*	451.23	290	179.52	465	1,108.04
122	104.56	291*	957.25	466*	686.84
123	288.91	292	2,899.51	467	88.07
124	158.18	293*	1,699.52	468*	734.58
125	1,268.93	294	23.10	469	303.72
126	127.47	295	1,206.92	470*	19.51
127	2,228.04	296	223.29	471	1,259.46
128	493.86	297*	74.84	472	435.48
129*	19.18	299	26.66	473*	3,442.34
130	451.01	301	802.23	474	159.01
131*	731.38	303	443.43	475	25.35
132*	249.17	304	901.55	476	40.79
133	770.92	305*	647.21	477	86.34
134	400.17	306	114.05	480	280.45
136	428.95	307	1,727.53	481	384.36
137	399.24	308	10.63	482*	149.92
138	86.56	309	83.90	484	1,950.15
139	53.70	311*	174.34	485	10.39
140	66.26	312	59.08	487	253.75
141*	54.88	313	38.25	488	541.52
142	258.49	316	1,999.85	489*	179.33
143*	124.53	317	254.35	490	69.69
144	238.52	318	94.78	492	1,744.23
145	199.10	320	1,137.60	493*	265.08
146*	1,176.75	321	669.93	496	90.37
148	112.56	322	295.58	498*	356.34
149	189.75	324	148.96	499	58.40
150*	135.39	325*	2,278.91	500*	400.49
151*	97.48	327*	2,494.90	501	28.45
152	46.78	328*	355.04	502	464.43
153*	4,678.85	330	336.35	503	263.44
154	288.56	331	94.24	505	42.87
155	1,663.05	332	196.41	506	243..02
156	609.49	333	57.15		
157*	610.32				

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення ... Разом: $289,358.65

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	3.40	150*	-11.00	334	11.00
5	17.00	151*	9.20	336	83.30
6	40.80	153*	20.45	337	31.20
8	31.00	154	11.15	338	1.00
10	18.60	155	32.65	340*	9.55
11	18.40	156	11.00	341	6.30
12	12.60	157*	20.40	344*	131.50
13	9.20	161	14.00	145	6.85
14	42.55	162	36.60	346*	221.50
15*	28.00	164*	25.30	347	14.85
16	35.20	168	1.00	348	4.80
17	22.45	170	34.50	349	52.45
19	37.60	172*	52.50	350	3.20
20*	14.00	173	55.40	352	21.80
21*	12.20	174	103.15	353	52.85
22*	65.40	175	37.60	360*	129.85
25	113.15	180	20.20	361*	9.20
27*	99.00	182	10.70	362*	11.10
29	37.20	183	70.00	367	42.35
32	37.00	184	8.20	371	49.45
33	11.00	191	1.10	374*	9.20
34	25.10	192	4.80	375	20.30
35	4.40	200	77.60	380	17.00
36	18.40	204	28.20	383	4.80
37*	47.10	205*	26.20	385	75.55
39	9.20	206	21.70	387*	54.60
42	26.80	211	28.00	388	5.65
44*	23.40	209	9.60	395	24.40
45*	55.15	214	24.65	399*	79.00
47	102.30	219*	19.55	402	28.85
50*	49.25	220	6.55	407	73.30
51	26.05	221	54.50	412	15.80
55	22.40	222*	28.00	416*	168.85
57	36.60	226	51.60	418	10.50
59	14.60	230	2.55	419*	2.45
62	3.30	231*	2.55	421	33.00
64	6.10	233	141.65	424	21.85
66	2.45	134	16.15	427*	26.85
70	17.75	239	9.20	430*	42.50
75	2.80	240	163.20	432	134.80
76	54.20	242*	21.45	434*	345.90
78	27.05	243	12.20	436	6.30
79*	2.90	245	57.55	437	47.95
81	20.20	247	1.00	439	13.95
83*	182.75	251*	73.05	440	59.00
88	29.30	253	2.95	442	80.85
90	19.95	254	6.30	443	1.35
93*	27.55	257*	5.15	444*	80.05
94	69.65	259	20.20	445	140.00
96	10.05	261	8.25	448	72.30
102	2.95	263	85	450	2.45
103*	65.80	266	34.80	454*	46.40
104	3.65	267*	20.20	455	9.20
105	32.40	268	12.20	456	40.55
106	24.80	269	11.00	458	37.85
108*	1.70	270	7.35	460*	86.80
110*	139.00	271*	46.30	461*	48.00
112	20.20	277	22.00	462	25.10
114*	77.95	278	20.20	464	4.80
116	12.90	282	5.65	465	25.50
119	9.20	287*	94.55	466*	22.00
120	2.95	290	9.20	468*	20.20
121*	18.80	291*	25.65	469	7.80
123	14.00	292	16.60	471	30.90
124	1.70	293*	40.80	472	61.25
125	59.00	301	11.10	473*	137.20
127	12.20	303	40.80	474	26.00
130	11.00	304	37.00	480	4.80
131*	11.00	305*	24.40	482	8.10
133	7.85	307	28.00	844	10.30
136	4.90	309	4.25	489*	7.15
137	12.20	316	6.85	490	7.35
138	4.55	317*	26.20	492*	25.10
139	1.10	320	42.45	493*	23.70
142	4.40	325	9.20	498*	5.90
146*	67.80	327*	114.60	500*	48.70
149	32.05	328*	28.45	502	9.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення ... Разом: $7,900.90

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛИПНІ 1979 РОКУ

Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума
1	Дзвінчак Петро	$ 1,000.00	254	Наконечний Іван	1,000.00
7	Петрецькй Марія	500.00	259	Феркалюк Едвард	500.00
20	Мазурик Стах	500.00	270	Троняр Марія	1,000.00
33	Угрінчак Анастасія	500.00	280	Мікієвич Аґнес	1,000.00
39	Бондар Анастасія	500.00	288	Антонік Марія	1,000.00
56	Рафа Ілько	1,000.00	291	Наконек Леон	500.00
59	Кузьо Василь	1,000.00	292	Іванників Володимир	1,000.00
72	Педенська Аґнес	500.00	292	Заххаричук Марта	1,000.00
83	Войчишин Михайло	1,000.00	295	Ваніт Йосиф	1,000.00
91	Козак Анна	1,000.00	296	Завальницький Антін	500.00
93	д-р Коропей Йосф	1,000.00	305	Вісловський Григор	1,000.00
93	д-р Коропей Йосиф	2,000.00	316	Бойко Джеймс мол.	500.00
94	Врикса Іван	500.00	316	Панкрат Анна	1,000.00
94	Мельничук Федір	500.00	317	Залеський Лука	500.00
94	Стопчий Іван	1,000.00	336	Крессер Анна	1,000.00
96	Березовський Михайло	500.00	336	Крессер Анна	1,000.00
102	Віганоцький Мирослав	500.00	339	Вась Юстина	1,000.00
102	Стадник Іван	500.00	346	Макогін Омелян	1,000.00
112	Худіо Катерина	1,000.00	346	Микитюк Марія	500.00
140	Ткачик Стах	1,000.00	348	Горбачевський Тарас	500.00
147	Мешко Петро	1,000.00	348	Платеняк Анастасія	500.00
158	Шварц Сильвія	1,000.00	352	Рудій Мартин	500.00
161	Коваль Іван мол.	1,000.00	352	Рудій Мартин	500.00
161	Оцципок Параска	500.00	360	Бережницький Олександер	500.00
164	Іваніна Франк	1,000.00	361	Івах Йосиф	1,000.00
174	Оцудляк Ольга	500.00	368	Пуцило Розалія	1,000.00
175	Долотович Франко	200.00	372	Ярема Анна	500.00
176	Остап Ігор	5,000.00	379	Цурковський Михайло	1,000.00
176	Остап Ігор М.	1,000.00	379	Прокопишин Параска	500.00
204	Кімбаль Марія	500.00	397	Войчук Ярослав	1,000.00
204	Гупало Марія	500.00	399	Цурковський Михайло	1,000.00
204	Топек Полі	500.00	412	Якобчук Наталія	1,000.00
206	Пророчок Анна	750.00	454	Кобилецький Микола	1,000.00
218	Вурй Михайло	1,000.00	485	Сидор-Чарторийська В.	500.00
220	Ковальчук Марія	500.00			
221	Думич Микола	500.00			
221	Іванков Євгенія	500.00			
221	Литваковський о. Мик.	500.00			
234	Приймак Іван	1,000.00			
243	Гавтрій Анна	500.00	Разом:		$ 60,950.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1979 РОКУ

Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума
2	Карляк Андрій	$ 30.00	321	Велюх Марія	30.00
8	Турик Норріс Катерина	30.00	321	Фука Текля	30.00
29	Козмоский Іван	30.00	337	Гестанов Олександер	30.00
37	Корсон Катерина	30.00	339	Вайлей Джеймс Р. мол.	30.00
48	Макара Симон	30.00	361	Добрянський Микола	30.00
48	Тотось Марко	30.00	361	Конюх Катерина	30.00
65	Світлик Анна	30.00	361	Озеранець Анна	30.00
106	Маланюк Мирон	30.00	361	Романів Параня	30.00
116	Івашко Іван	30.00	361	Конюх Андрій	30.00
116	Поторока Марія	30.00	367	Ваєчко Панко	30.00
126	Шотик Константина	30.00	368	Максимович Анна	30.00
152	Голяк Іван	30.00	371	Джера Теодор	30.00
155	Іванишин Катерина	30.00	379	Пукало Іван	30.00
155	Будняк Іван	30.00	379	Каламай Вільгельм	100.00
155	Гурняк Йосиф	30.00	383	Козак Анна	30.00
155	Стрілка Емілія	30.00	430	Керницький Омелян	30.00
168	Бабин Ксеня	30.00	487	Кусенко Лідія	30.00
177	Накопінська Фаня	30.00	489	Вакум Лідія	30.00
191	Тисяк Іван	30.00	432	Остапчук Трофим	30.00
206	Гаврада Юлія	30.00	440	о. Жолкевич Володимир	30.00
218	Стахура Іван	100.00	161	Профчан Робберт, Марія, Ліза	250.00
223	Гринчишин Софія	30.00			
223	Корнова Андрій	30.00			
239	Ланик Анна	30.00			
257	Сильчак Карло	75.00			
286	Кралик Марія	30.00			
305	Рой Гелена	30.00	Разом:		$ 1,845.00

ПРИБУТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1979 РОКУ

Членські вкладки	297,258.95
Відсотки:	
Бондів	107,932.10
Гіпотечних позичок	18,397.75
Членських позичок	1,219.70
Банків	9.86
Разом:	127,559.41
Прибутки:	
Реальність в Кергонксоні, Н. Й.	112,549.40
Книгарня й друкарня	55,967.87
Перенос до Сирітського Фонду	583.34
Звороти:	
Коштів телефону	19.50
Податків від заморґеджованих реальностей	1,662.36
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення	10,038.—
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	38.33
Премії шпитального забезпечення	478.65
Коштів інвестиції	100.—
Стипендійної нагороди	200.—
Разом:	12,536.84
Різні прибутки::	
Пожертви	5.—
З продажі Анг. Енц. Укр.	7,684.62
Разом:	7,689.62
Інвестиції:	
Дозрілі бонди	47,162.66
Сплачено гіпотечних позичок	47.301.82
Сплачено членських позичок	4,773.68
Разом:	99,238.16
Разом прибутки за липень 1979 р.	718,383.59

ВИДАТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1979 РОКУ

Виплата членам:	
Грошові звороти	21,173.26
Посмертні допомоги	60,950.—
За дозрілі вивінувальні грамоти	33,000.—
Вкладки за дітей, яких родичі померли	363.87
Допомоги з Фонду Братського	1,845.—
Премії за реасекурацію	1,075.29
Кошти конвенції	313.—
Разом:	118.720.42
Видатки:	
На реальності в Кергонксоні, Н. Й.	88,546.47
Друкарні і книгарні	54,783.78
Організаційні видатки:	
Оголошення	1,376.50
Лікарське бадання нових членів	103.45
Винагорода обласних організаторів	3,871.72
Кошти подорожей обласних організаторів	1,932.84
Винагорода Відд. секретарів	72,293.21
Винагорода Відділових організаторів	172.50
Кошти обласних засідань	38.32
Разом::	79,788.54
Платні, забезпечення і податки:	
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	161.82
Премії за шпитальне забезпечення працівників	1,006.38
Пенсійна оплата працівників	433.33
Платня головних урядовців	8,416.65
Платня працівників	23,403.58
Кан. Корп. Податки	2,397.77
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	18,072.54
Разом:	53,892.07
„Свобода" за орган	33,600.—
Загальні адміністративні видатки:	
Оплати до асекураційних урядів	82.—
Загальні канцелярійні видатки	737.47
Поштові оплати	893.56
Обслуга машин	637.13
Телефон	1,194.49
Загальні кошти подорожей	2,395.73
Кошти друків і приборів	758.—
Книжки і друки	361.—
Кошти канадської канцелярії	100.—
Вкладки до Братських Конґресів	
Разом:	7,159.38
Різні видатки:	
Податки від заморґеджованих реальностей	4,280.13
Відсотки від закуплених бондів	203.13
Кошти інвестиції	100.—
Пожертви	550.—
Стипендії	19,100.—
Страта при продажі бондів	272.66
Разом:	24,505.92
Інвестиції:	
Капітальний ремонт на Союзівці	5,017.95
Уділено позички на підклад грамот	8,684.70
Закуплено бонди	24,997.50
Закуплено друкарські машини	21,674.77
Уділено гіпотечні позички	54,075.85
Разом:	114.450.77
Разом видатки за липень 1979 р.:	575,447.35

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем червня 1979 р.	275,689.40
Прибутки за липень 1979 р.	713,383.59
Разом:	989,072.99
Видатки з липень 1979 р.	575,447.35
Разом готівка з кінцем липня 1979 р.	413,625.64

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilchamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ontario
Canada KIH 7B6

Заст. головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор
WASYL ORICHOWSKY
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

BOHDAN FUTEY
8204 Valley Lane
Parma, Ohio 44130

JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Very Rev. STEPHEN BILAK
6729 North 5th Street
Philadelphia, Pa. 19126

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W OB3

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ANATOLY DOROSHENKO
315 Highland Drive
Grafton, Wisconsin 53024

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ASKOLD LOZYNSKYJ
42-48 77th Street
Elmhurst, N.Y. 11372

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

HELEN OLEK
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WASYL DIDIUK
142A Grenadier Road
Toronto, Ontorio
Canada M6R 1R6

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MYROSLAW KALBA
11454 West 17th Place
Lakewood, Co. 80215

MYKOLA CHOMANCZUK
31-37 36th Street
Astoria, N.Y. 11106

ROMAN KUROPAS
11356 McDougall
Hamtramck, MI 48212

MYCHAJLO SOROKA
209 E. Palatine Road
Palatine, Ill. 60067

EUGENE REPETA
19941 Binder
Detroit, Mich. 48234

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

BASIL TERSHAKOVEC
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

ROMAN SLOBODIAN
4 Forrest Road
Randolph Township
Dover, N.J. 07801

MARIA CHUCHMAN
17 Austin Crescent
Toronto, Ontorio
Canada

WALTER DIDYK
6711 Ruthland Avenue
Detroit, Mich. 48228

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JOHN W. EVANCHUK
9312 Shermer Road
Morton Grove, Ill. 60053

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J. 07076

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, NM 87544

BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto, Ontario
CANADA M8Z 2X5

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ

ANTHONY DRAGAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	413,625.64	**Фонди:**	
Бонди	31,190,420.73		
Уділи	546.286.40	Забезпеченеві	42,769,013.80
Гіпотечні позички	2,391,700.45	Братські	107,159.42
Поз. на грамоти	536.893.32	Сирітський	236,529.91
Реальності	706.082.79	Захисту	309,899.60
Друкарські і електр. машини	199,659.67	Наглої Потреби	62,066.77
Позичка для УНС Дому УНС	7,500,000.—		
Разом:	$ 43,484,669.—	Разом:	$ 43,484,669.—

УЛЯНА ДЯЧУК,
головний касир

Відбулися табори станиці Вашінгтон

Від 1-го до 14-го липня ц.р. в державному парку Кетактин, в мерилендських горах, відбулися новацькі та юнацькі табори Пластової Станиці Вашінгтон.

„Мандрівники небесних доріг" — це назва табору новачок/новаків, який нараховував 43-ос таборовиків, 7-ох членів команди в складі: комендантка — пл.сен. Аруня Старух, заступниця — пл.сен. Христя Шипилява, бунчужна — пл.сен. Ірина Траска, писар — ст.пл. Юстина Литвин. Протягом двох тижнів уявна мандрівка водила новацтво в небуденні світи. Щодня їхні ракетні тотеми причалювали на іншу планету. І так, на „Планеті сміху" відбувся веселий вогник, на „Планеті незабутніх предків" новацтво вивчало свою культурно-історичну спадщину, а на „Планеті добра і зла" під ніч Івана Купала, добро вийшло переможцем.

Юначок, а було їх 18, таборували своїм Куренем під кличем „У нашім раї, на землі...". В проводі їхнього табору були: пл.сен. Оксана Лев, пл.сен. Квітка Пащин — коменданткн, пл.розв. Катя Масник — підкомендантка, пл.розв. Люся Сось — бунчужна, пл.розв. Нана Гаврилюк — писар, пл. розв. Наталка Сокіл — булавна, пл.сен. Леся Раковська — виховниця.

Табір юнаків „Чорна рада" мав 20 учасників та відбувся під проводом пл. сен. Юрка Раковського і трьох членів булави: пл. розв. Ярка Сося, підкоменданта, пл.розв Юрія Ґавдяка, бунчужного, та пл.розв. Адріяна Шипилявого, писаря.

Суттєвою частиною програми обох юнацьких таборів було гірське мандрівництво і пов'язані з ним вмілості практичного пластування: Мандрівництво, Табірництво, Піонерство, Погодознавство, Картографія, Природознавство, Куховарення та Одне й Два Пера. І так, 33-ос юнаків/юначок здало з успіхом 75 вмілостей. Цю програму допомогли перевести: пл. сен. Модест Захарченко, пл.сен. Зенко Стахів, пл.сен. Тереня Бень, ст.пл. Ромко Ясінський, пл.сен. Христя Кіналь, пл.сен. Орест Гаврилюк і пл. сен. Ігор Кебузинський.

У неділю, 8-го липня, ст. пл.о. Тарас Лончина відслужив польову Службу Божу для таборовиків і гостей.

У рамках міжтаборової співпраці й святкувань Року Дитини юначки. розповіли новацтву про народні звичаї під ніч Івана Купала й вивели для них купальські хороводи. Юнацькі табори знову же співпрацювали в переведенні ватер, спортових зайнять та гірських мандрівок. Дуже успішною була велика прощальна ватра, якою провадила пл. сен. Аруня Старух при участи всіх таборовиків. Темою поважної частини було — „На сторожі рідного слова". Табір юначок представив, при власнім музичнім супроводі та з увагою до мовленого слова, в'язанку віршів та пісень українських дисидентів. Опісля новацтво і юнацтво розвеселяло гостей піснями, помисловими інсценізаціями та скечами. Ватра була коротка, з вмілим і скорим чергуванням добре підготованих точок, і тим — ефективна.

Таборовим лікарем був пл.сен. Орест Гаврилюк, а функції медсестер сповняли п-і Бендюк і пл.сен. Дарія Мелех. Кухнею провадила пл.сен. Аня Гаврилюк, адміністрацією — пл. сен. Іван Сось.

Слід згадати що між учасниками таборів і членами булав були також пластуни з Балтимору, Філядельфії, Олбані Сиракюз і навіть Північної Керолайни.

А.Р.

АНАЛІЗА СПРАВИ ҐОДУНОВА

(*Продовження зі стор. 2*)

совєтський літак. Так тривало від п'ятниці, 24-го серпня до понеділка, 27-го серпня і щойно в понеділок москалі погодилися на розмову Людмили з американцями. Розмова відбулася на невтральному грунті, а саме в спеціяльному рухомому приміщенні, яке підвезено до совєтського літака. Із Людмилою було п'ять росіян, включно з амбасадором Макеєвим. Людмила заявила дуже погідно, що вона цілком добровільно хоче вертатися до Москви і американський амбасадор МекГенрі прийняв цю заяву до відома. Все таки опісля він заявив, що хоч у ньому не було сумніву щодо її заяви, однак він не вважає себе психологом...

Після того літак відлетів і справа на цьому покищо закінчилася.

Щоб переконати американців, що Людмила хоче вертатися добровільно, треба було п'ять агентів біля неї і амбасадор МекГенрі повірив, що все це добровільна заява. Її чоловік заявляє, що Людмилу забрано насильно і що вона діяла під пресією, в неї ж у Москві є стара мати. На летовиську у Москві ця стара мати плакала, рада, що побачила свою дочку і що — можливо — їй вже ніщо не загрожує збоку КҐБ. Але на фільмі було видно, що Людмила не усміхалася і та радість з приводу її повернення цілком зникла з її гарного обличчя.

І хоч ми гратулюємо Державному департаментові за його рішучу і мужню поставу щодо тієї цілої афери, все таки додамо від себе ще одну дрібну пораду: треба було Людмилу зняти з совєтського літака силою, треба було її віддати під опіку американських лікарів і ствердити перед цілим світом, чи її наркотизовано, чи ні, бо справді дуже важко повірити, щоб артистка-балерина сиділа в літаку три дні й не сказала американцям з обуренням, чого її тримають, якщо вона їхала в Москву з власної волі... А відкриття про наркотизацію, якщо б було встановлено, було б зробило у світі відповідний відгомін...

Тому наступним разом, а це напевно станеться знову, треба піти ще один крок дальше і довести справу цілковито до кінця. Щоб ніхто не мав сумнівів і щоб таких поворотців не зустріла часом доля дружини Аркадія Шевченка...

✝

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Незабутньої ДРУЖИНИ І СЕСТРИ

бл. п.

СТЕФАНІЇ САЛДАН

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
у вівторок, 18-го вересня 1979 року, о год. 8-ій ранку
в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

У смутку:

чоловік — МИХАЙЛО
брат — ВОЛОДИМИР з родиною

✝

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 26-го серпня 1979 року, в Бостоні, несподівано, відійшов у Вічність, на 59-му році життя

бл. п.

ВАСИЛЬ НОСАЛЬ

Народився у Мостах Великих, повіт Жовква, Україна.

Покійний був діяльним членом різних українських установ, а головно активним членом Осередку СУМ-А в Бостоні, в якому був кілька років головою та членом Управи.

ПОХОРОН відбувся в середу, 28-го серпня 1979 р., з УКЦеркви Христа Царя на цвинтар св. Йосифа в Бостоні, Масс.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

МАРІЯ НОСАЛЬ — дружина
МИХАЙЛО І АННА — син з невісткою
ГАЛИНА І РОМАН МАЙКУТ — дочка із зятем
БОГДАН І НЕНСІ — син з невісткою
НУСЯ — дочка
ПАВЛО І ТАНЯ МАЙКУТ — внуки

Замість квітів можна складати в Його імені пожертви на „Фонд Оборони України" через: Ukrainian American Freedom Foundation, 82 Glen Road, Jamaica Plain, Mass. 02130

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у...

(Продовження зі стор. 1)

Тут виступала також група з далекого сходу ЗСА — музично - вокальний ансамбль з філії ОДУМ-у Самерсет-Бавнд Брук, Ню Джерзі під керівництвом А. Шевченка. Це вже було дещо відмінне від суто традиційного — тут вже можна було почути нотки модернізації української народньої пісні, спеціяльно в пісні „Била мене мати..." Все це разом виповнювало криницю музичних смаків старших і молодших.

У програму входили народні танці. Група танцювальна з Чікаго під керівництвом І. Іваценка оформлює свій власний стиль-ритміки балету пов'язаною з динамічністю стилю народного танцю. Своїми рухами вони намагаються передати вияв туги переплетаної з радістю притаманної нашому народові.

І нарешті овіяла нас всіх своєю красою одумівська танцювальна група „Веснянка" з Торонто під керівництвом маестра М. Балдецького. „Київський козачок" — Ах, Києве, Києве! Твоя слава по цілому світі. Її носять в серцях ті молоді, що ніколи тебе не бачили, але відчувають твою красу. А з „Вечорниць" — говорила сама душа української землі.

Ну й очевидно безсмертний „Гопак". Рухи, фігури, ритм все це виконували самі танцюристи під пильним оком свого керівника, який хоч і не на сцені, але разом з ними, разом з кожним їхнім рухом...

Публіка на залі дякувала серцем і душею. Це був, як і завжди, шедевр епізодів танцювального мистецтва.

Бенкет

Тут зустрілися молодь і старше покоління: ті, що брали участь і ті, хто були учасниками. Цілою програмою вечора проводив молодий одумівець А. Шевченко — представник молодого покоління. Головну доповідь мала наша золотоуста д-р Маруся Бек, представник старшого покоління. Обої роджені поза межами України — обоє говорили чудесно душею українського народу — українською мовою.

Цілий вечір проходив під знаком 100-ліття народження С. В. Петлюри. Тон цьому надавав господар бенкету А. Шевченко, зазначивши що, „...день народження С. Петлюри мусить бути національним святом, бо народження приносить радість, народження будує майбутність, народження збуджує горіння й бажання осягнути неосягнуті висоти...., тому ОДУМ присвячує цю зустріч 100-літтю народження С. Петлюри, як символа вічного життя, творчости й змагання до кращого майбутнього українського народу..."

Д-р Маруся бек прекрасно представила постать С. Петлюри. „Петлюра бував у кожному закутку України і тим пізнав потреби народу... Він був надхненним провідником, в якого горів вогонь віри в перемогу свого народу і за це його народ любив і шанував". „Петлюра, — говорила д-р Бек, — є герой героїв. Він був палким захисником демократії і нещадно поборював диктаторство. Ми, старше покоління, зобов'язані передати дух любови до свого народу, яким горів С. В. Петлюра нашій молоді, молоді зорганізованої в лавах ОДУМ-у. А щоб це зробити ми самі повинні не жеврити, але горіти великим полум'ям любови до свого народу..." Присутні перед промовою і після промови Марусі Бек вшанували її рясними оплесками і вставанням з місць.

Перед закінченням програми вечора філія ОДУМ-у з Гошеп-Елькгардту, Індіяна, передала герб Української Республіки, який вирізьбив Михайло Таран в пам'ять С. Петлюри лицаря визвольних змагань.

Д-р Ю. Криволап СВП, ІІ-ий заступник ЦК ОДУМ-у прийнявши цей подарунок рівночасно представив найвизначніших молодих одумівців цього року, які спеціяльно своєю працею відзначилися для організації. Віра Коновал СВП, яка цього року була комендантом одумівського відпочинково-виховного табору на одумівській оселі „Україна" в Лондоні, Онтаріо, і А. Шевченко СВП, який був комендантом одумівського відпочинково-виховного табору на оселі ОДУМ-у „Київ" в стейті Ню Йорк, ЗСА. Обидва ці табори пройшли з дуже добрим успіхом.

Неділя, 2-го вересня

Це була величава Служба Божа в катедрі української православної церкви св. Покрови. Прекрасно співав хор, доповнений одумівцями з різних місцевостей, під керівництвом старшого одумівця Петра Китастого СВД, диригента хору. Це була Служба Божа в намірення українського народу в століття народження С. Петлюри.

Опісля усі одумівці в одностроях і з прапорами зібралися в залі, де відбувся Апель молоді. Від ЦК ОДУМ-у привіт склала секретар ЦК ОДУМ-у О. Багнівська СВП. Н. Павленко, виховниця ЮОДУМ-у дуже добре виголосила слово до одумівців з нагоди 100-ліття народження С. Петлюри. „Не всі провідники, — говорила Н. Павленко, — мають щастя осягнути свої мрії. Для цього є різні причини й обставини, серед яких вони діють. С. Петлюра був одним з найвизначніших державних провідників, але лукава доля не судила йому осягнути для свого народу того, чого він бажав, але він до кінця свого життя не тратив надії і це нехай буде нам, молодим, прикладом у нашій праці для осягнення мети."

Зворушливою хвилиною Апелю був виступ маестра Г. Т. Китастого, почесного члена ОДУМ-у, який під акомпаньямент бандури проспівав „Думу про С. Петлюру". На трьох площах почалися завзяті змагання відбиванки. Було п'ять дівочих дружин: Торонто, Сент Кетринс, дві з Чікаго і Детройт. Було аж сім чоловічих дружин: Торонто, Самерсет - Бавнд Брук, Детройт, Чікаго і дві з Лондону, Онтаріо. У висліді змагань з дівочих дружин перше місце виграла молодша група з Чікаго, друге старша група з Чікаго і третє місце Торонто.

Із хлоп'ячих дружин: перше місце перша дружина з Торонто, друге місце Детройт і третє місце друга дружина з Торонто.

• • •

Коли звечоріло всі передягнувшись в теплішу одежу спішили до ватри, яка кидала вже свої вогненні язики у пітьму ночі... Вже лунало „запалала наша ватра", потім почулися звуки гітар і веселі бадьорі голоси української пісні.

Це були останні хвилини Зустрічі ОДУМ-у з українським громадянством ЗСА і Канади в 1979-му році. Учасники були задоволені взірцевим порядком, над яким наглядали члени місцевої Філії і ТОП-у, очолені головою Комітету Зустрічі Лідією Китастою СВД.

ВІДБУВСЯ ЛІТНІЙ...

(Продовження зі стор. 1)

тійних кадрів на Україні.

Борис Левицький вважає, що важливою була стаття в квітневому числі журналу „Комуніст України" за 1973 рік — „Про серйозні недоліки та помилки однієї книги". В цій статті гостро скритиковано книгу Петра Шелеста — „Україна наша радянська". Шелеста критикували за те, що він відвів непомірно багато місця далекому минулому, ідеалізував українське козацтво, замало уваги приділив боротьбі на Україні за перемогу жовтня, лише побіжно згадав акт возз'єднання України з Росією. Шелеста також скритиковано за те, що він окремо розглядав економіку України — в той час як економіка всього Совєтського Союзу має бути єдиною. Стаття не підписана і, на думку Бориса Левицького, це є інструкція з Москви щодо всієї **національної політики на Україні, яка дотепер чинна.**

Борис Левицький сказав, що книгу Петра Шелеста перекладено на китайську мову, але досі не видано жадною західньо-европейською мовою. Про таке видання мають подбати українці поза межами України, бо ця книга є цікавим документом того часу, коли Україна мала відносно більше свободи в комуністичній системі і її творчі сили могли дещо вільніше розвиватися.

Професор Франк Сисин прочитав цикл лекцій з історії Хмельниччини. Жваво і образно він говорив про Україну XVII століття на тлі світової історії, зокрема про тогочасні проблеми церкви на Україні. На підставі студій джерельних матеріялів професор Сисин подав багато маловідомих фактів, що зацікавили широку авдиторію.

Крім лекцій і дискусій, для учасників семінара щодня відбувалися різні лекції, концерти, художнє читання.

Двічі читала поезії Надія Світлична. Один раз вона деклямувала поезії Ліни Костенко, а другий раз — Ірини Стасів-Калинець.

Студентка Гантер коледжу у Ню Йорку, Лавруня Туркевич виступила із співом українських весільних пісень, сама собі акомпаньювала на бандурі. Ця молоденька українка, що народилась у Франції, а виросла у Ню Йорку, зуміла майстерно відтворити інтонації українського народного співу. Сказала, що їй допомогло те, що вона чула концерти хору під керівництвом Григорія Верьовки. Для свого концерту Лавруня Туркевич підібрала пісні з різних місцевостей України, а закінчила концерт виконанням на бандурі весільних маршів з Городенщини і Холмщини.

Концерт дав також лірник Ярослав Єлшів.

Чимало людей зібралось послухати магнетофонний запис лекцій Валентина Мороза, прочитаних студентам літньої школи українознавства Гарвардського університету.

У своїй лекції про шестидесятників Валентин Мороз говорив про покоління українців, яке прийшло на зміну тим, що пережили терор тридцять сьомого року.

„Можна знищити національну інтелігенцію, — сказав Валентин Мороз — але національна ідея відродиться як фенікс". Навіть письменники старшого віку стали живими, як от: Олесь Гончар, Микола Бажан. Відродження почалось з поезії, потім прийшла публіцистика. Комуністична верхівка кілька років приглядалась, арешти почалися 1965 року.

Кінець руху шістдесятих років є символічним — зламання Івана Дзюби. Його перша заява була написана в останні дні 1969 року, а надрукована на початку 1970 року. Але в семдесятих роках Україна дала Гельсінкську групу — Правозахисний рух.

В останній день семінара, один з організаторів його, проф. Олекса Біланюк закликав учасників семінара подумати і надіслати листи з побажаннями щодо програми семінара наступного року: на які теми вони хотіли б мати лекції і дискусії, саме яких професорів вони хотіли б слухати.

Хор „Бурлака"...

(Продовження зі стор. 1)

Члени Управи хору „Бурлака" поділилися в розмові з редакторами також зі своїми плянуваннями — поїздкою цієї осені з концертами по ЗСА. І так під патронатом УККА, при обох Станиць Братства кол. Вояків 1-ої Української дивізії в Ірвінгтоні і Філядельфії відбудуться два Великі Осінні Концерти цього хору з багатим репертуаром пісень. Перший з них буде в Ірвінгтоні, Н. Дж., у суботу, 6-го жовтня ц. р., о год. 6-ій вечора, в авдиторії Ірвінгтонської середньої школи при 1253 Клінтон евеню, а другий у Філядельфії, Па,, у неділю, 7-го жовтня у авдиторії Філядельфійської Середньої Школи для Дівчат при Борд і Олней вулицях.

У цьому концерті, крім хору „Бурлака", візьмуть також участь дві відомі мистецькі одиниці — танцювальна група ОДУМ-у „Веснянка" під керівництвом Миколи Балдецького та актор-гуморист Володимир Довганюк.

СТЕПАН ШАХ...

(Закінчення зі стор. 2)

Директор Степан Шах

з 21-го і 22-го лютого 1955 р. помістили спомин С. Шаха про учнів Акад. гімназії з-перед 50 літ. У 1956 році виходить С. Шаха спомин „Пам'яті Перемиського Владики Кир Йосафата Коциловського", де находиться знімка Владики в старій митрі „Данила". В тому ж році друкував „Християнський Голос" довший фейлетон С. Шаха „Під омофором Вселенського Архиєрея", який був написаний з нагоди побуту автора (в час Великодних Свят) у Римі. В 1960 році виходить спомин С. Шаха „Між Сяном і Дунайцем", частина І (439), про якого д-р Микола Рибак писав в „Америці" — „Співець романтичної краси і терпінь Лемківщини". У „Християнському голосі" з 1-го січня 1961 року друкувався фейлетон С. Шаха „Рік Ювілеїв", що мав вийти окремою відбиткою. В цьому ж році, виданням „Українського Християнського Руху", вийшла друком наукова праця С. Шаха „О. Маркіян Шашкевич та Галицьке Відродження", 230 ст. Це було ювілейне видання поета. Проф. Богдан Загайкевич помістив в альманахові „Перемишль — Західній Бастіон України", 1961, спомин С. Шаха „Йорданські Водосвяття в Перемишлі". В 1962 році отримав я від директора ювілейну книжечку „У 150-ліття уродин о. Маркіяна Шашкевича". В 1963 році друкує у „Християнському голосі" ювілейні статті, присвячені 100-літній річниці національного гимну „Ще не вмерла Україна", в яких відтворив духовий стан Перемишля того часу. В тому ж році пише доповідь для всіх відділів УХР (Українського Християнського Руху) про св. Кирила і Методія, з нагоди 1100-літнього ювілею. В 1966 році я одержав від С. Шаха доповідь про Романа Шухевича, Верх. Командира УПА; також написав такий же спомин про полк. Євгена Коновальця, що мав увійти в окремий збірник. В 1969 році, під час хвороби, написав статтю про перемиську гімназію (включно з бурсами), а дир. А. Бук з Медики помістив її у „Свободі" в місяці травні. В той спосіб, як він пише, попав і до „Свободи", запитував мене до якої партії належить цей щоденник? У 1937 р., закінчивши 82 роки життя, хоч уже було тяжко працювати, проте написав ще „Історію Перемиської Гімназії", включно з бурсами, але не знає коли вийде друком. В 1974 році, з приводу смерти о. прелата Петра Головинського, написав некролог.

Присвятив він своє перо також журналістичній праці під повним прізвищем, або псевдонімом Ст. Перський.

Титули і відзначення

Директор Шах любив титули і ними послуговувався у відношенні до других. За свою довголітню солідну вчительську і громадську працю одержав титул суплента, пізніше учителя і директора. Будучи учителем клясичної філології у Ляндсберґу, Баварія, досягнув, як він писав, у 1953 році, вершка у своїй кар'єрі, коли номіновано його „Студієнратом-професором". Писав він про те тому, щоби зазначити, як його працю німці доціняють, хоч він міг дати 60 відсотків з того, що він давав у Перемишлі. Одначе, у 1955 році він одержує дальше відзначення, коли то Баварське Міністерство Освіти іменує С. Шаха „Оберстудієнратом", отже шкільним надрадником. Звідомлення „Сто років праці для науки й нації" — коротка історія Наукового Товариства ім. Шевченка, авторства д-ра Василя Лева, з 1972 р., містить на стор. 34 ім'я Степана Шаха, як дійсного члена Філологічної Сесії НТШ. В 1973 році стає почесним головою Мюнхенського Українського Інтернату „Рідна Школа". Особливої почести досягає Директор 9-го квітня 1964 року, коли Папа Павло VI іменував його Лицарем-командором Ордену Св. Сильвестра-Папи, а 26.1.1974 р. надрадник Степан Шах став почесним доктором Українського Вільного Університету в Мюнхені, чим одержав найвище наукове відзначення.

Джерела:

1. Особисте знайомство зі Степаном Шахом від 1922 до 1939 року.
2. Листування з 1950-1976 років.
3. Публікації автора.
4. „Християнський голос" з 16-го липня 1961 р. — „Степан Шах — у 70-ті роковини народження".
5. „Шлях перемоги", 4 квітня 1971 — „Високий Ювілей (у 80-ліття уродин проф. Степана Шаха"). **(Кінець)**

Сподіються нового...

(Закінчення зі стор. 1)

бовано в загальному голосуванні в 1974 році. Як видно з різних публічних опитувань — публічна опінія в Еспанії є за розводами, з яких виходить, що 70 відсотків еспанців позитивно ставиться до цієї справи. Після перемоги ген. Франка над льоялістами в 1939 році, скасовано закон про розводи, який ухвалила Друга Республіка в 1932 році. Цим самим дебати про розводи, як теж законодавство в справі розводів — це велика та епохальна подія в Еспанії.

Досі проти розводів в засаді є кілька єпископів та скрайньо-праві організації. Дебати сьогодні централізуються над цим, який саме закон щодо розводів повинен бути впроваджений в Еспанії. Еспанська конституція, що її ухвалено рік тому, каже, що парлямент має право регулювати „сепарацію та розв'язання" подруж. Теперішній уряд Адольфа Суареса стремить до впровадження розводів, але в тому самому часі уряд не хоче зразити церковну ієрархію та тисячів практикуючих католиків.

Міністерство Справедливости пропонує, щоб судді мали право давати розводи тим супружжям, що живуть окремо від „одного до семи років", залежно від обставин. Той проєкт також вліче клявзулю про „вину" одного з партнерів подружжя. Комуністи та соціялісти пропонують, що розводи повинні одержувати на підставі обопільної згоди обох членів супружжя. Знову, феміністи твердять, що ні один з існуючих проєктів не запевняє безпеки жінці, тому вони домагаються, щоб аліменти жінкам та дітям платив уряд, відтягаючи певні суми від платні чоловіка.

В Еспанії немає статистичних даних про число розводів, але згідно із заявами феміністичних організацій число зруйнованих подруж є велике. Нова книжка про розводи в Еспанії, цитуючи нескомплектовані числа церковних статистик показує, що число сепарацій та уневажнень подруж зросло з 1,274 в 1965 році до 4,043 в 1974 році.

Багато подруж в Еспанії прямо закінчується без легальних формальностей, а виключно за обопільною згодою членів подружжя. Багато еспанців, краще матеріяльно ситуованих, одержує розводи в глухій провінції, де не вимагають ніяких формальностей, тільки заяви про згоду вийти з подружжя.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 16-го ВЕРЕСНЯ 1979 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо чл. взяти участь. Є запляновано зробити спільну знімку Управи до календаря „Свободи" на 1980 рік. Тому проситься членів Управи бути відповідно підготованим до такої знімки. — В. Марущак, рек. секр.